

Niečo na záver

Blahoželáme Lenke!

Časopis Zvonček TABA vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@szsbellamosmt.edu.sk

OBJEDNÁVKA ČÍSLA 5 – Výherné objednávky prijímame do 10. decembra

- Objednávam si Zvonček TABA č.5 – meno:.....
- Str. 4 Žiaci - Kto to je? -.....
- Str. 4 Kto je to? – Učítelia - .....
- Str. 19 Omaľovánka – Nezabudnite prvostupniari ukázať vmaľovaný obrázok...
- Str. 22 Sladkosť za názov knihy -.....
- Str. 30 Hádanky -.....
- Str. 30 Krížovka od šiestačiek -.....
- Str. 31 Stovkové rébusy -.....
- Str. 31 Poprehadzovaná abeceda-.....
- Str. 31 Doplnovačka -.....
- Str. 32 Utečenec-..... Detektív-.....
- Str. 32 Stroj času -.....
- Str. 33 Sladká matematika odovzdať pani učiteľke Majke
- Str. 33 Informatika odovzdať pani učiteľke Zuzke
- Čo sa ti vo Zvončeku najviac páčilo? 1-.....
- 2-.....
- 3-.....

Zvonček 4

November 2004

Číslo 4/ročník 3

Cena: 15 SK

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA

Čo vám prinášame

Ďalší mesiac fuč. Ani sme sa nenazdali a zaneprázdnení školou sme sa prehupli do štvrtého roka s prívlastkom druhý. Určite bude chladnejší. Ja verím, že náš Zvonček na vás nebude pôsobiť chladne, ale naopak, budete na ňom tak trošku závislí...
Michal R., 8. S

OBSAH

str. 1	Titulná strana
str. 2	Čo vám prinášame
str. 3	BellAmos – Hlavné správy
str. 4	Žiaci – Kto to je?
str. 4	Kto je to? - Učítelia
str. 5	Bližšie k učiteľom
str. 6 – 7	BellAmoSprávy
str. 8 – 9	...každý je v niečom najlepší...
str. 10 – 11	Správaj sa normálne
str. 12 – 14	Mikuláš na Slamkovom laze
str. 15	Okamihy z histórie školy
str. 16 – 17	Rozhovor s...
str. 18	Omaľovánka
str. 19	Rozprávka – O Potmešilkoch...
str. 20 – 21	BellAmosPlagát – Slamkov laz
str. 22	Čítam – čítaš – čítame
str. 22	Sladkosť za knihu
str. 23	Lenkin Literárny Kežamrok
str. 24	Aj takto sa učíme
str. 25	Halabala v Bell Amos
str. 26 - 28	Téma čísla
str. 26	S Efraimom na Ostrove závislých
str. 27 – 28	Závislosti
str. 29	Galéria – Boj so závislosťou
str. 30 – 31	Zábava
str. 32	Detektívky
str. 32	Stroj času
str. 33	Sladká matematika, Informatika
str. 34 – 36	Šport BellAmos
str. 37	Strana pre rodičov
str. 38	BellAmosOznamy
str. 39	Reklama
str. 40	Niečo na záver

Pikoška na úvod

Rozhovor na hodine medzi ôsmakom a pani učiteľkou Zuzkou: *A kedy nakrútili ten film?* Chodila som na gymnázium... *A to sa už vtedy nakrúcali farebné filmy?*

Kto má a mal narodeniny?

Miroslav Čarný	8.S	16.11.1990
Adam Lúčanský	5.S	24.11.1993
Branimír Kraker	2.S	03.12.1996
Marek Bobáň	3.S	06.12.1995
Peter Barborík	1.S	17.12.1997
Andrea Dírerová	8.S	20.12.1990

Kto má a mal meniny?

Tibor Gregor	5.S	10.11.
Martin Miškolci	3.S	11.11.
Martin Dan Taliga	3.S	11.11.
Martin Dzuroška	4.S	11.11.
Martin Mikuš	5.S	11.11.
Martin Zachar	7.S	11.11.
Stanislav Bernát	4.S	13.11.
Katarína Móricaová	4.S	25.11.
Katarína Grajciarová	6.S	25.11.
Katarína Zelenayová	8.S	25.11.
Andrej Straňák	3.S	30.11.
Barborka Kráľová	4.S	04.12.
Lucia Valachová	1.S	13.12.
Lucia Čanálošiová	9.S	13.12.

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny mali

Lubko Žila	05.11.
Peťka Paulíniová	11.11.

Narodeniny budú mať

Janko Baran	16.12.
Mirka Grzybová	26.12.

Titulka

Pohár pre najlepšie dievčenské stolnotenisové družstvo okresu Martin obhájili z minulého roku bellamosácke stolnotenistky – Lenka Štípalová, Dominika Lukáčová, Chantal Franková a Iveta Čarná.

Deti

Súkromnej základnej školy

BellAmos

pozývajú svojich rodičov,
starých rodičov a príbuzných

na

muzikál o cene priateľstva pod názvom

Príbeh Ferda Mravca

Kedy?

9. 12. 2004 o 15:30

Kde?

Kino Strojár Martin

Tešíme sa na vás!

Informácie o víťazoch zvončekovských súťaží sa dozviete priamo v redakcii!

- 🔔 Ôsmaci majú novú spolužiačku. Volá sa Janka Leštinská a prišla k nám zo Základnej školy A. Stodolu...
- 🔔 Ku štvrtákom sa vrátila Nadine Muchová
- 🔔 V 5. S odštartoval projekt Správaj sa normálne!, na ktorej sa okrem našej školy podieľa aj Mestská polícia Martin...
- 🔔 Zapojili sme sa do veľkej súťaže Postavme to na hlavu...
- 🔔 Mali sme v škole vzácneho hosťa - historika a publicistu Pavla Dvořáka... Fantastický zážitok!
- 🔔 Učitelia našej školy vypracovali projekty pre Konto Orange. Držme palce, aby sa v Orangej páčili...
- 🔔 18. novembra naši učitelia ponúkli pani učiteľkám zo Súkromnej základnej školy v Žiline otvorené hodiny... Veríme, že sa páčili.
- 🔔 Lenka Štípalová sa umiestnila na 2.mieste prestížnej súťaže Literárny Kežmarok. Reportáž o ceste do tohto krásneho mesta si môžete prečítať...
- 🔔 Pán učiteľ Matej získal významné ocenenia na súťaži Chalupkovo Brezno – Zlaté a Strieborné pásmo pre literárne tvorivých učiteľov a prvé miesto na Literárnom Zvolene.
- 🔔 Ešte raz pán učiteľ Matej – na chvíľu sa k nám vrátil, aby nám pomohol s vyučovaním informatiky...
- 🔔 Pán učiteľ Vladko prežíva po basketbalovom turnaji asi zatiaľ najťažšie chvíle. Prečo? Hľadajte v našom časopise...
- 🔔 Informatika druhýkrát – všimli ste si, akí sú tí naši – vaši učitelia šikovní? Neváhajú učiť aj informatiku... Hádám sa im podarí úspešne rozvíjať to, čo pán učiteľ Vladko naučil...
- 🔔 Viacerí z vás už prežili svoje Vianoce. S pánom učiteľom Jankom sa mnoho z vás vybralo na poľovníčku chatu pod vrchom Janková a strávilo tam niekoľko neopakovateľných chvíľ...
- 🔔 Trochu zmoknuté, ale vraj predsa fajň chvíle zažili siedmci s Jankom a Ľubom aj na zrube Kanada... o tom v budúcom čísle.
- 🔔 Poniektorí sa stratili aj v lese... ale vraj straty boli plánované...
- 🔔 Pani učiteľke Zuzke sa darí stretávať s hviezdami spisovateľského neba – najprv Feldek, potom Hevier a nakoniec aj Peteraj...
- 🔔 Pani učiteľka Zuzka poskytla rozhovor Rádiu Rebeca. S moderátorom sa rozprávali o vzťahu učiteľa a žiaka na našej škole. Čo myslíte, čo povedala?
- 🔔 Prípravy na muzikál sú v plnom prúde... Prečítajte si o tom, ako vznikol.
- 🔔 Tohtoročná jeseň je priam ako stvorená na jesenné hry. Druháci to využili na usporiadanie Šarkaniády...
- 🔔 To im nestačilo, a tak jeden deň prežili v olympijskom duchu. O všetkom si môžete prečítať...
- 🔔 A môžete si pozrieť aj fotky zo superhodiny prvouky v tejto triede...
- 🔔 Štvrtáci a ôsmaci boli na exkurzii v čistíčke odpadových vôd...
- 🔔 16. novembra 2004 Simon vletel do kabinetu s výkrikom: SNEŽÍ! Prvý tohtoročný sneh v Martine...
- 🔔 V škole prebehol v predchádzajúcich týždňoch zber papiera. Zapájali sa najmä mladší žiaci...
- 🔔 Mladí futbalisti si začínajú budovať u svojich súperov rešpekt fantastickými výkonmi...
- 🔔 Stolní tenisti Bell Amosu vyrazili do útoku. Dievčatá jasným spôsobom zvíťazili a postúpili do krajského kola. Chlapci tiež vzbudili pozornosť. Neskončili posledný.
- 🔔 Uskutočnil sa basketbalový turnaj O pohár riaditeľky Bell Amos. Ako obstálo naše družstvo? Nuž... čítajte.
- 🔔 Od 25. do 30. novembra sme mali náročné štyri školské dni. Prebehla u nás komplexná inšpekcia.

Čo sa za mladi naučíš...

...to ti veru aj dlho zostane. Upravená ľudová múdrosť akoby ušitá na nášho ďalšieho žiacka.

Hodiny v jeho triede začínajú učiteľia s pokynom: „Odlož ten časopis, prosím...“, prípadne mu ho počas vyučovania dočasne zabavujú...

Zdá sa teda, že jeho láska k autám je večná...

Aby sme vám ešte pomohli, má mladšieho brata...

Kto to teda môže byť, keď lásku k autám prejavujú toľkí naši žiaci?

7

Kto je to? - Učiteľia

Romantický hrdina?

Možno ste postrehli, že pre našich redaktorov nie je problém urobiť rozhovor s kýmkoľvek.

Ale toto bol fenomenálny výkon! Pár šikovných žiakov presvedčilo slávneho rusko - amerického herca Nája Naraba, aby si pri natáčaní svojho nového filmu na Slovensku odskočil aj do našej školy.

A minulý týždeň mali niektorí žiaci to šťastie, že tento hlavný hrdina filmov – Naprieč Kazachstanom alebo Stretnutie s medveďom - ich chvíľu učil.

Ak sa však lepšie prizriete na obrázok možno vám niektorého nášho učiteľa pripomenie.

Alebo je to ten učiteľ sám?

Nielen deti čítajú Zvonček, to vieme už dávno. A tak opäť prichádzame so stránkou pre ich rodičov. Veríme, že nasledujúce informácie ešte priblížia život našej - vašej školy.

🔔 V 5. S odštartoval minulý mesiac projekt *Správaj sa normálne*. O čo ide?

Projekt *Správaj sa normálne* je projekt adopcie škôl políciou zameraný na cieľovú skupinu žiakov 5. ročníkov. Bol spracovaný na základe spolupráce Holandského policajného inštitútu a Prezídia Policajného zboru. Ide o preventívny projekt spolupráce polície a základných škôl. Polícia v tomto projekte plní úlohu určitého životného sprievodcu 10-ročných detí, učí ich vyhnúť sa nebezpečným situáciám, ako sa nestáť obeťou trestného činu, pomáha predchádzať rôznym rizikám. Deti sa môžu so svojimi problémami obrátiť priamo na toho „svojho“ policajta. S cieľom zníženia delikvencie mládeže, zvyšovania právneho vedomia detí a rozvíjania spolupráce škôl s políciou, školský policajt 1x mesačne navštevuje vybranú školu, kde so žiakmi diskutuje vždy o jednej z desiatich tém spracovanej na pracovnom liste.

Žiaci sa dozvedia o činnosti polície, o pravidlách cestnej premávky, o zásadách správania sa na verejnosti a v hromadnej doprave. Nemenej zaujímavé sú témy týkajúce sa manipulácie so zábavnou pyrotechnikou, krádeží, vandalizmu, alkoholizmu, drogovej závislosti, patologického hráčstva, násilia, diskriminácie a rasizmu.

🔔 Sľúbili sme, že Vás v tejto rubrike budeme informovať aj o čerpaní finančných prostriedkov z účtu Rodičovského združenia, na ktorý ste prispeli sumou 2 % z Vašich daní.

🔔 Zástupcovia rodičov – p. Vladimír Kráľ, p. Danka Zacharová, p. Miroslav Hruška, p. Eva Lukáčová, p. Pavel Rusnák, p. Alexandra Jurčíková – schválili naše prvé požiadavky. Zakúpili sme veľké mapy všetkých svetadielov a mapu sveta, čím sme skvalitnili vyučovanie zemepisu. Mapy sú fyzické aj politické, obojstranné, laminované a olišťované.

🔔 Zakúpili sme zvukovú aparatúru s mixážnym pultom a tromi mikrofónmi. Toto zariadenie nám uľahčí a skvalitní prácu pri športových a kultúrnych akciách, pri nahrávaní piesní do muzikálov. Sumu 10 tisíc korún sme získali za projekt predložený mestu, zvyšok /6 200,- Sk/ sme dofinancovali z 2 percent.

🔔 Čakáme na dodávku 10 pracovných stolov do dielne /Jankovej drevárne/, jednej hoblice a skriniek na náradie. Objednané ich máme v Baumaxe.

🔔 Počítačový kurz pre rodičov musíme odložiť z dôvodu dlhodobej PN nášho informatika Vladka, ktorý si lieči roztrhnutú achillovku.

🔔 V dňoch 9.1.2005 – 14.1. sa uskutoční lyžiarsky výcvik žiakov našej školy na Martinských holiach.

🔔 O pripravovanom muzikáli si prečítate na iných miestach vo Zvončeku.

🔔 Redakcia Zvončeka ponúka na svojich stránkach reklamné plochy. Bližšie informácie dostanete na riaditeľstve školy.

27. 10. 2004 sa v telocvični ZŠ Východná uskutočnil druhý ročník o Pohár riaditeľky Bell Amos. Turnaja sa zúčastnili štyri družstvá: Gymnázium Viliama Paulinyho Tótha, Združená stredná škola obchodu a služieb, Základná škola Ul. Mudroňova a družstvo našej školy. Kto hral za nás? Nuž... bolo to také všelijaké, najmä po zranení pána učiteľa Vladka... Ale ďakujeme všetkým!

Výsledky turnaja o Pohár riaditeľky Bell Amos

GPTMT : Mudroňova	40: 18
BA: Jahodníky	41: 26
Jahodníky : GVPTMT	22 : 55
BA : Mudroňova	40 : 43 p.p.
Mudroňova : Jahodníky	13: 52
BA: GVPTMT	32: 63

1. GVPT	6	
2. Jahodníky	2	+ 24
3. Bell Amos	2	+ 12
4. Mudroňova	2	- 36

Najlepšie strelkyne

1. Behúňová – GVPTMT	38 b
3. Špiriaková – BA	18 b

Najlepší strelci

1. Thomka – BA	51 b
2. Kadlec - GVPTMT	43 b

Vítané družstvo
Gymnázium Viliama Paulinyho Tótha

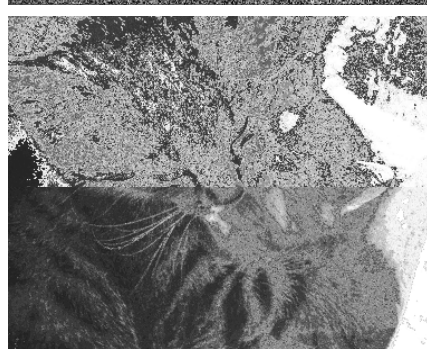
Tretie kolo okresnej súťaže **Mladý futbalista** malo veľa zaujímavostí: hralo sa u nás doma, prvýkrát sa zápasov zúčastnilo dievča – **Mafi Hrušková**, kráľom strelcov sa stal **Connor Smale** (7 gólov), v presnej streľbe na bránku mal **Branko Bernát** 100 % úspešnosť a Bobovi sa podarilo vychytať jeden zápas!

Blahoželáme!

Lívia Haštová - triedna učiteľka 5.S, učí nemecký jazyk, fyziku a matematiku

Narodila som sa v apríli v Martine. To, že som sa narodila v apríli, na mne nezanechalo následky ☺. Neskôr som sa presťahovala do Trebostova – kvôli prírode a láske k manželovi. Vyštudovala som fakultu prírodných vied Žilinskej univerzity – mám na ňu krásne spomienky. A to, že som tu, na tejto škole, vôbec neľutujem. Mám tu voľné pole pôsobnosti, môžem uskutočňovať svoje nápady. A s piatačikmi sme si už sadli.

Rada trávim každú voľnú chvíľu s rodinou. Ivo, Ivko a ja navštevujeme slovenské hrady a zámky. Zaujímá nás história. Mám rada zvieratá. Vždy sa nám podarí osvojiť si nejaké opustené mačiatko. Aj teraz máme doma dvoch kocúrov: Murka a Boba. Cez víkendy grilujeme. Zvykneme si všetci spolu posedieť, porozprávať sa a popoludnie zakončiť hrami s loptou, najčastejšie futbalom. V okolí Trebostova je nádherná príroda.

So svojou rodinou chodievame často na prechádzky. Ja zvyknem tieto okamihy zvečniť na fotografiách. To, čo ma charakterizuje, je rodinný spôsob života, lebo ako som už raz povedala, to najdôležitejšie, čo človek má, je rodina a ľudia okolo.

Hrali sme ako o život

Bol to deň taký ako všetky ostatné, aj keď pre mňa predsa len výnimočný! Bol to posledný deň pred prázdninami a každý sa tak trochu chystal na Halloween alebo u nás skôr známe „dušičky“. Ja som sa veľmi tešil na výlet na Slamkov laz, kam sa malo ísť už nasledujúci deň.

Keďže v našej škole sa neustále niečo deje, tak okrem iného prebiehal aj basketbalový turnaj učiteľov. A práve tu sa to stalo.

Počas turnaja som sa trochu nešťastne zrazil s jedným spoluhráčom a poriadna zhoda okolností spôsobila, že moja achillova šľacha na ľavej nohe to nevydržala a roztrhla sa. Vtedy som to ešte nevedel, ale bolesť ma presvedčila, že sa stalo niečo výnimočné. Napriek snahe ostatných sa bolesť nezmenšovala a tak neostávalo nič iné, ako ísť do nemocnice. 60 – metrový úsek pred školou som absolvoval naozaj v rekordnom čase viac ako 2 min.

Vďaka Peňovi, ktorý ma odviezol na úrazovú ambulanciu, som sa dostal do opatery veľmi milej pani doktorky. Aj keď to, čo mi povedala, bolo ako zo zlého sna. Vraj musím ísť okamžite na operáciu.

Najskôr som sa poriadne zľakol, ale pani doktorka povedala, že to bude v poriadku. Nakoľko som sa predtým napil vody, museli operáciu odložiť o 2 hodiny a tak som stihol absolvovať aspoň jedno vyšetrenie (EKG).

Potom už nasledovala moja prvá operácia v živote. Na moje prekvapenie to bolo celkom v pohode, dokonca som si zažartoval priamo na operačnom stole, kde sa chvíľu všetci tvárili, že idú amputovať (až neskôr som zistil, že to naozaj robili tesne pred mojim príchodom).

Keďže som „prespal“ celú operáciu, zobudil som sa až na nemocničnej izbe. Počas nasledujúcich dní a nocí som neustále premýšľal, ako to bude ďalej. Najviac som sa hneval na seba, keď som si uvedomil, že prídem o všetky akcie a stretnutia minimálne do Vianoc. Napriek tomu som sa presvedčil,

čo to znamená mať priateľov (tých predsa spoznáš vtedy, keď ich potrebuješ). Mnohí ma prišli pozrieť, napísali mi sms-ku alebo e-mail.

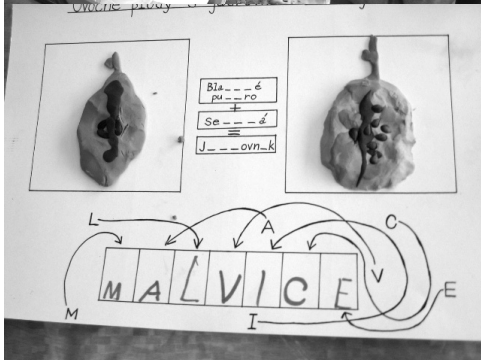
Najmä vďaka tomu som zvládol všetko oveľa ľahšie. Aj keď ešte chvíľu potrvá, kým vás znovu uvidím, každý deň na vás myslím a veľmi moc sa teším na návrat do školy medzi vás.

Preto mi dovoľte poďakovať sa všetkým, ktorí mi pomohli alebo pomáhajú, aby som opäť mohol chodiť ako zdravý človek. Moje veľké poďakovanie patrí pani doktorke, pánovi primárovi, sestričkám a celému personálu úrazovej ambulancie, mojim rodičom, žiakom, učiteľom a priateľom. **ĎAKUJEM !!!**

PS: Príďte ma navštíviť, zavolajte mi (0905837640) alebo pošlite e-mail: **vlado.nemec@stonline.sk**

pán učiteľ Vladko

Učili sme sa...

Každý z nás je v niečom najlepší. BellAmos aj v stolnom tenise!

Už od minulého roku som sa tešila na okresnú súťaž v ping-pongu. Aj tohto roku sa konala na Gymnáziu J. Lettricha na Ladovni.

Za našu školu tam boli dve družstvá. Dievčatá a chlapci. Ja, Lenka; Dominika Lukáčová; Chantal Franková; Iveta Čarná; Michal Rusnák; Niko Pedan; Ado Janiga a Tomáš Jambor.

Doprovod a vedúci tímov našej školy, ako ho titulovali, bol pán učiteľ Lubo.

Podľa mňa to bolo celé super! Veľmi sa mi tam páčilo, vôbec som sa nenudila, zahrála som si, spoznala som nových fajn ľudí, aj som sa stretla s priateľkami a takisto bývalými spolužiakmi. Z histórie školy známe decká ako Rado Kočvara, Denis Szabó, Šárka a Slávka Zubercové, Dorota Buckulčíková a Marek Konderla. Spomínali sme aj Kajju Katuščákovú, ale tú som nemala možnosť vidieť.

Dve dievčatá z Hurbanky som už poznala; stretli sme sa na súťaži v ping-pongu v Juniorklube. Tak sme mali znovu možnosť porovnať si s nimi sily. A asi nám to vyšlo aj celkom dobre, keď vezmeme do úvahy, že **dievčatá skončili prvé!** Bože, aká som šťastná, že to môžem povedať. Mali by ste vidieť ten pekný pohár, ktorý sme dostali. A diplom. Vlastne, máte tú možnosť vidieť ich na nástenke Horúcich správ. A vo Zvončeku, samozrejme.

Veľmi by som chcela poďakovať p. uč Jankovi za to, že hlavne on ma takto zdokonalil v pingpongu, nikdy mu to nezabudnem. A tiež Vladkovi Nemcovi, ktorý ma takmer dennodenne trénoval. Vďaka týmto dvom ľuďom viem hrať ping-pong tak, ako viem.

Jediné, čo môžem povedať je – *d'akujem.*

Lenka Štípalová, 9. S

„Skvelé, výborné, super, paráda!“ – to sú prvé pocity Dominiky a Ivety. A tu je ich rozprávanie:

„Zo začiatku to bolo do pohody, potom sa to začalo stupňovať, meniť k horšiemu. Súperky boli stále ťažšie a ťažšie, najmä tí z Hurbanky a z Letrišky.

Nakoniec sme si tam našli aj kamarátov. Stretli sme tam aj našu bývalú spolužiačku, Dorotku...

A bolo super!“

Naši úspešní: horný rad zľava – Chantal, Iveta, Lenka, Dominika; dolný rad zľava Niko, Tomáš, Ado, Michal

V dňoch 11. – 15. októbra 2004 sa uskutočnil plavecký výcvik žiakov II. stupňa. Do plaveckého výcviku sa prihlásilo 29 detí, dokončilo ho 26 detí. Tie tri sa neutopili, ochoreli. Ostatné nám robili počas celého výcviku **veľkú radosť**. Vždy sa riadili pokynmi svojich trénerov a zlepšovali si svoje výkony.

Výcvik ukončili meraním síl. Povinné boli preteky vo voľnom štýle chlapcov na 50m – siedmy až deviaty ročník, voľný štýl chlapcov na 25 m – piaty a šiesty ročník, voľný štýl dievčat na 25 m – piaty až deviaty ročník.

Mali sme aj dobrovoľné disciplíny: polohová štafeta, štafeta vo voľnom štýle a plávanie pod vodou.

Škoda, že to perfektné správanie, ktoré mali počas celého výcviku, nevedia častokrát prezentovať v škole.

Už sa na budúci ročník tešia vaši tréneri: Majo M., Libor R., Žanetka Ž., Janka M., Matka K., Marianka V., Livka H., Majka D., Zuzka V., Helka O.

pani učiteľka Helka

Výsledky plaveckých pretekov

50 m voľný štýl - chlapci

1. miesto	Tomáš Gerát
2. miesto	Michal Rusnák
3. miesto	Michal Taliga

25m voľný štýl - chlapci

1. miesto	Jordan Smale
2. miesto	Tomáš Jambor
3. miesto	Adrián Janiga

25m voľný štýl – dievčatá

1. miesto	– Katka Zelenayová
2. miesto	– Ad'ka Dírerová
3. miesto	– Chantal Franková

Polohová štafeta

- 1. miesto**
K. Zelenayová (znak), T. Gerát (motýlik),
A. Dírerová (prsia), M. Rusnák (kraul)

Štafeta vo voľnom štýle

- 1. miesto**
M. Sukup, A. Dírerová, M. Taliga, K.
Zelenayová

Plávanie pod vodou : Na prvom mieste boli až dvaja súťažiaci: Ad'ka Dírerová a Miško Taliga preplávali až 25m. Za nimi skončila Katka Zelenayová, ktorá zaplavala 22 metrov.

Ostatní plavci : Matura, Kolcun, Pedan, Olekšák, Klimáček, Jamriška, Hakeľová, Branco, Fúčela, Kučera, Črná, Sičáková, Pa'lo, Valášek, Lučanský, Gabriel, Minárik, Daubnerová.

Druháci so svojimi šarkanmi

Čo povedali druháci o Šarkaniáde?

...páčilo sa mi, lebo mne sa pri lietaní neroztrhal, lietal asi tak meter nado mnou. A potom som ho aj tak roztrhla, ale nechtiac... ako sme ich púšťali, ako sme ich robili – to bolo trošku ťažšie. Super bolo, že aspoň trošku vyletel... vedel by som si urobiť šarkana aj sám...mašličky, chvost, tie boli najťažšie... chvost, zaplietol sa mi do konárov... budeme chcieť šarkaniádu aj na budúci rok!

Olympijský deň v 2. S

Druháci prežili 26. októbra 2004 nezvyčajný deň v atmosfére olympijských hier. Okrem toho, že zápasili, behali, hádzali oštepom a diskom, naučili sa, že: zásadou olympijských hier je hrať fair play, heslom novodobých olympijských hier je **najvyššie – najsilnejšie – najrýchlejšie**, symbolmi OH sú hymna, zástava s piatimi farebnými kruhmi, vedľa, že modrá je

znakom Európy, čierna Afriky, zelená značí Austráliu, žltá Áziu, no a Amerike patrí červená farba.

Víťazom sa stal Branko Kraker, vraj sa mu darilo najmä v hode diskom, oštepom. Ako víťaz získal olivový veniec a palmovú ratolesť. Celá trieda mu úprimne priala víťazstvo, všetci sa z toho tešili, nikto mu to nezávidel.

Veď - nie je dôležité zvíťaziť, ale zúčastniť sa!

pani učiteľka Žanetka a jej 2. S

Potulky Martinom

On Friday 12 November me, Jordan, and Connor and our teacher Mary went on a trip to Martin town center and museums. When we came to the center we saw the oldest church in Martin. We mentioned that it has many doors and we learned that it's a Catholic church built in 1270. The thing that's interesting is that there are graves of nobel families under the church and there are also nice wall paintings.

Next we went to the Turiec Gallery which was the district house in the 17th and 18th centuries. It was rebuilt around 1700.

Then we went to the Tatra bank which was founded in 1885 and it is the oldest bank in Martin. This building was the place where the Slovaks agreed to be the part of the Czecho-Slovak Republic.

After that we went to our favourite part of the trip, to the Museum of Andrej Kmeť. In his museum we saw precious rocks, animals and things from World War 2. We liked the wild wolf and the bear.

Last (and least, says Connor) we went to the Museum of Slovak village. Me and Mary liked it but Connor didn't for some strange reasons. We looked inside houses which people lived in hundreds of years ago.

Smaleovci

...každý je v niečom najlepší...

8. a 9. decembra pripravujeme premiéru v poradí už štvrtého muzikálu Súkromnej základnej školy Bell Amos. Predstavíme sa základným a materským školám z Martina a okolia s programom, ktorý má zvláštny podtitul - Muzikál o cene priateľstva.

Na úvod trochu štatistiky: v muzikáli účinkuje 75 detí z 1. – 8. ročníka, do hlavných úloh bolo konkurzom vybraných 8 detí. V muzikáli zaznie 12 piesní z vlastnej tvorby, uvidíte 5 tanečných choreografií. Muzikál predstavuje 9 mesiacov tvrdej práce, 10 hodín výberu hudby na choreografie a nespočetné množstvo hodín, strávených v hudobnom štúdiu.

Toto všetko nás inšpirovalo k tomu, aby sme oslovili jeho autorku – pani učiteľku Darju. Rozhovor viedla pani riaditeľka Hanka.

Viem, že všetky muzikály, ktoré si urobila pre našu školu, vychádzajú z hlbokého vnútra. Čím je podľa teba tento muzikál iný?

Predchádzajúce muzikály vznikali oveľa, oveľa ľahšie, pretože som mala danú predstavu o tematike, nálade muzikálu.

Keď som nastúpila na vašu školu, oslavovala piate výročie, tak som si povedala – najstaršia trieda je Gulliverova trieda, vytvoríme muzikál *Gulliverove cesty*, kde jednotlivé ostrovy predstavovali jednotlivé triedy.

Všetci sa tak vlastne mohli predstaviť. Mená tried boli pre mňa impulzom pre vytvorenie nových muzikálov.

Povedala som si, že každá trieda bude mať svoj muzikál! Nasledoval muzikál kráľa Abecedára, ktorý sa uviedol vlani.

Bolo to rozprávkové, čarovné spracovanie – veď rozprávky máme všetci radi. Prvýkrát som chcela využiť viachlasný spev – prepojenie spevu kráľa Abecedára a Víly. Ich spev sa v závere spája do duetu.

Rozprávkový motív Ondreja Sekoru som spracovávala veľmi ťažko, pretože som vlastne z Gulliverových ciest skočila do

života chrobákov. A to som sa nechcela opakovať – v opakovaní rytmických piesní, v opakovaní námetov, slov, hudby...

Ako vznikol tento muzikál?

V muzikáli o Abecedárovi som využila vianočný motív, prepojený na dnešný svet. Neboli to koledy, chcela som ukázať, že Vianoce sú aj o upratovaní, o zmätkoch, že sú aj o pečení, o určitom napätí v rodine, keď to nefunguje tak, akoby to malo fungovať... Bol to reálny život...

Ale Ferdo vznikol ťažko. Prvý moment, ktorý odštartoval jeho vznik, bola paradoxne záverečná pieseň.

Oslovila ma istá košická škola s projektom *Brány k mostom* s prosbou o pieseň o priateľstve, spolupráci, o počúvaní a rešpektovaní sa.

A keď sa táto pieseň ujala vo viacerých východoslovenských mestách, inšpirovalo ma to k ďalšiemu rozpracovaniu tejto problematiky.

A tak som začala vytvárať, modelovať jednotlivé postavy chrobáčikov, do ktorých som preniesla životy svojich najlepších priateľov.

Po dokončení scenára dôležitú úlohu zohrali technici, ktorí nám pomohli vytvoriť hudobné podklady k jednotlivým piesňam.

Najkrajšia bola práca v nahrávacom štúdiu.

Sladká matematika

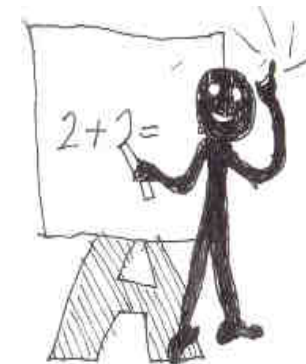

Nech sa páči ďalšie úlohy Sladkej matematiky. Pani učiteľka Majka očakáva vaše správne odpovede. A kto nevie príklady vyriešiť, choďte sa s ňou poradiť.

1. úloha - Po rokoch sa zišli dobré priateľky. Bolo ich šesť. Pobavili sa, pobesedovali a na rozlúčku sa pobozkali, každá s každou. Koľko bozkov bolo rozdanych?

2. úloha - Jazdec prešiel na koni vzdialenosť medzi dvoma mestami za 20 hodín. Za koľko hodín prejde motocykel sedemkrát väčšiu vzdialenosť, ak pôjde štyrikrát rýchlejšie?

3. úloha - Bolo sedem domov, v každom žilo sedem mačiek, každá mačka ulovila sedem myší, každá myš zjedla sedem obilných klasov a na každom obilnom klase sa urodilo sedem zrníek. Aký je celkový počet všetkých vymenovaných vecí?

Odpovede odovzdajte do 10. decembra.

Informatika

Aj keď pán učiteľ Vladko leží doma, nezabúda na ani na vás a na súťaž vo Zvončeku. Zdá sa však, že vy ste na túto súťaž zabudli. Nebyť toho, že sme na hodinách informatiky s niektorými z vás trochu popracovali... No neviem. Je to veľká škoda.

A teraz už pán učiteľ Vladko:

Pozrime sa na to, aké mali byť správne odpovede z minulého kola:

- Hacker (Cracker)** = človek, ktorý sa snaží neoprávnene preniknúť do programu alebo siete s cieľom zneužitia.
- Emotikony (Smilies)** = Symboly, ktoré sa používajú v komunikácii na internete na vyjadrenie pocitov (napr: :) šťastný, :(smutný, :-X mlčať...)
- Nickname** = elektronická poštová prezývka
- FAQ** = frequently asked questions (pod týmto odkazom nájdete na internete odpovede na najčastejšie kladené otázky)
- Freeware** = voľne šíriteľný program (software), ktorý sa dá zadarmo používať a netreba ho registrovať.

3. kolo:

Vysvetli pojmy:

a) Homepage (domovská stránka)	d) Netiketa
b) Java	e) Shareware
c) Multimediálny počítač	

pán učiteľ Vladko

Odpovede odovzdajte do 10. decembra.

Mladý detektív

Po úspechoch Janka Lupu si aj slovenčinári pre neho pripravili detektívnu úlohu!

Nájdí schránku

Dostal magnetický kľúčik s informáciami:

☞ V Martine je ulica, ktorá nesie meno slovenského spisovateľa. Na tejto ulici je dom, ktorý má číslo ako posledné dvojčíslenie roku narodenia tohto autora. V tomto je na schránkach 5 mien, ktoré sa zhodujú s menami 5 spisovateľov.

Janko okamžite vychrlil mená spisovateľov: Andrejov, Sládkovič, Tajovský, Dvořák, Hronský, Moravčík, Šoltésová, Podjavorinská, Hviezdoslav, Kukučín, Botto, Timrava, Vášová, Rúfus, Kráľ...

„Stačí,“ zastavili ho, „povedal si aj meno spisovateľa, podľa ktorého sa ulica volá. Na určenie toho správneho ti dáme štyri rady:

☞ Ulica s jeho menom sa nachádza v Martine. Nie je to spisovateľka. Žil v minulom storočí. Nepísal Statky – zmätky, ani o Jergušovi či o Vlkolinskom.

S rokom si poradíš aj sám, ale na schránkach sú menovci spisovateľov: Botta, Krasku, Feldeka Chalúpku, a Žarnaya. K správnej schránke tri rady: ☞ Už nežije. Nepísal o Kocúrkovce. Napísal baladu o ľalii inej ako modrej.

? Na ktorej ulici, na akom čísle a do schránky s akým menom pasuje kľúč?

Stroj času – Alexander Macedónsky

Bert Jednokameň na štvrtej výprave časom pristal v roku 335 p.n.l. O tomto období mal veľa poznatkov a chcel zariadiť večnosť ríše Alexandra Macedónskeho. Sledujte Bertove kroky a pošlite nám v návratke chyby, ktoré vo svojich záznamoch urobil.

Na dvore Alexandra v Pulle som sa ocitol rok od úmrtia jeho otca Filipa II. Nechcel som obťažovať mladého kráľa. Vstúpil som teda do Alexandrovej armády. Ku kráľovi sa mi nedarilo dostať, lebo mu radil učiteľ Aristoteles. Kvôli mojím intrigám odišiel do Atén, ale Alexander si pozval Leonarda da Vinciho. Ten vyhlásil moje rady za nezmysel. Chcel som nech Alexandrove vojská ovládnu východ Európy, ale on vyrazil na západ do Perzie. Zistil som, že na výpravách časom vôbec nestarnem. Preto som sa rozhodol, že pri Alexandrovi vydržím čo najdlhšie. Vybuodoval som si skvelé postavenie v armáde, zdokonalil som bojovú taktiku – klinový šík. Vďaka nemu sme v bitke pri Marathóne úplne rozbili Peržanov pod vedením Dareia III. Všimol si ma konečne aj Alexander, ktorý myslel len na šírenie gréckej kultúry a dal mi za ženu najkrajšiu Peržanku. Ja som ho radšej nasledoval do Egypta, ktorý som už poznal. Bol som pri založení mesta Alexandria na pobreží Indického oceánu. Bol som aj na čele Alexandrových vojsk, keď sme cez pohorie Hindukuš dorazili až do Indie k rieke Ganga a porazili vojsko s 200 slonmi. Márne som Alexandra presviedčal, že Himaláje nie sú koniec sveta. Vojaci boli unavení, a preto sme sa vrátili do Perzie. Z tej indickej stravy asi Alexander ochorel, lebo neďaleko Ríma mu prišlo zle a umrel. Nebolo žiadnej nádeje na Veľkú ríšu, vrátil som sa k stroju času, hľadať ďalšiu skvelú dobu...

Utečenec či agent?

Sergej sa vynoril za rybárskym člnom ďaleko od miesta, kde skočil do rieky. Pod vodou dýchal dlhou bambusovou trubicou. Mal za sebou strašný mesiac. Ten čip, čo získal od Otkira bol neuveriteľný. Bola na ňom zachytená celá sieť teroristov, tajné cesty, priechody...

Američanom neušiel, vlastne ho pustili. Len ho sledovali. Ale zrazu mal na krku Amíkov, teroristov, ktorých odhalil, pakistanské vládne i protivládne jednotky... Nehovoriac o tom, že prekonal Hindukuš a územie, kde sa stále bojovalo.

Ale snáď je už dobre. Tisíc dolárov dokáže urobiť v Pakistane divy. Sergej ako architekt odletel z letiska v Karači smerom do Oceánie. Tam skrýl čip a odletel do Surinamu, kde musel nájsť skrytého teroristu Al Hanu.

Kam skrýl čip?

Zistite, ako sa volá ostrov alebo aspoň štát, kde je skrytý čip, ak viete; Štát má samostatnosť, leží približne 171° -173° západnej dĺžky, najväčší ostrov tohto štátu sa volá Savaai, ale čip je skrytý na ostrove, kde je hlavné mesto. Kde je teda skrytý?

☞ Spomenuli sme technikov, tých, ktorí vytvorili hudobné podklady, ale v pozadí všetkého stoja tí, ktorí tieto deti vzdelávajú a pripravujú. Akú úlohu zohrávajú v tomto muzikáli učiteľia?

Pre začiatok – sú zlatí. Bell Amos má jednoducho nos na učiteľov. Alebo má riaditeľka šťastnú ruku? Učiteľky prvého stupňa si robia choreografiu, je to vlastne scénický tanec. Učiteľia druhého stupňa sa venujú skôr príprave rekvizít, starostlivosti o deti pri predstaveniach, dozoru v zákulisí. To zákulisie by chcelo niekedy skrytú kameru – a potom z toho urobiť celovečerný film. Klobúk dolu, bez nich by to nešlo. Jeden človek môže mať v hlave množstvo nápadov, ale neurobí absolútne nič, pokiaľ nemá šikovné deti a aj komparz ľudí za sebou, ktorí ho podržia, keď je najhoršie. Ďakujem všetkým.

☞ Z tvojich slov mi teda vychádza, že Bell Amos je jeden tím ľudí zanietých, zapálených a veľmi tvorivých. Ja by som sa ťa teda chcela opýtať, ako autorky všetkých muzikálov, čo pre teba znamená priateľstvo?

Používať otrepané frázy z kníh sa mi bridi... Všetko, čo som chcela povedať o priateľstve, som povedala v záverečnej piesni muzikálu. Nie sú to slová, ktoré boli hádzané na papier, pretože tam

museli byť, ale pretože som to tak cítila a cítim.

A moje heslo? Od priateľov očakávam jednu slova a činu.

Text záverečnej piesne Pieseň priateľstva:

*Vieme, že priateľstvo vzácna je vec,
ktorú každý chce mať.*

*V priateľstve však zásady platia,
ty musíš ich znáť.*

*Riadť sa zákazmi, príkazmi,
to nie je fair,
sám musíš cítiť, čo priateľ tvoj chce,
v čom pomôcť mu chceš
a či pomôcť mu vieš.*

*Sám musíš vedieť, že priateľ je ten,
čo snaží sa hrať fair-play.*

Rap č. 1

*Priateľa svojho sa nauč počúvať
a otvor svoje srdce jeho duši,
/:keď starosti má, snaž sa mu pomáhať,
že záležť ti na ňom, nech vytuší!:/*

Rap č. 2

*Nevysmievaj sa a úctu mu vzdaj,
veď jeho dôvera sa k tebe vráti,
/: neklam mu nikdy a /nikdy/ nepodvádzaj,
veď tak to chodí medzi kamarátmi!:/*

*Chceme sa smiať, vieme sa zabávať,
však pravidlá hry vždy musia platiť.
V priateľstve nepoznáš nikdy lož a plač,
priateľa nikdy, ver, ty nesmieš raniť.
Len vtedy priateľa máš, ktorý vie ťa mať rád,
keď spoznáš človeka, čo nevie zradiť.*

*Každý deň sa snaž fair – play hru hrať,
veď medzi priateľmi sa to tak nosí...
V priateľstve nepoznáš nikdy zradu a klam,
priateľa nikdy, ver, ty nesmieš raniť.
Len vtedy priateľa máš, ktorý vie Ťa mať rád,
keď spoznáš človeka, čo nevie zradiť.*

Správaj sa normálne

21. októbra odštartoval v 5. S projekt *Správaj sa normálne!* Každý mesiac sa budú piatáci stretávať s mestskou policajtkou, pani Katarínou Ollerovou, dozvedia sa mnoho nových vecí, veľmi prepotrebných vecí pre život.

Adam, Niko a Simon z 5. S sa rozhodli tento projekt predstaviť aj vám, a to prostredníctvom rozhovoru s „ich“ policajtkou.

Prečo ste si vybrali túto prácu?

Spočiatku som ani ja nevedela, čo ma na Mestskej polícii čaká, ako bude moja práca vyzeráť. Časom však pre nás zo zákona vyplynulo aj to, že budeme robiť prevenciu na školách, medzi deťmi. A tak som bola ja, aj s mojimi dvoma kolegyniami, s pani Jančiovou a s pani Krchovou, určená k tomu, aby sme sa na školách venovali tejto činnosti. Nevedeli sme však, ktoré deti, ktoré ročníky to konkrétne budú. Až v školskom roku 2003/2004 sme boli poslané na školenie do Bratislavy. Bol to projekt Správaj sa normálne!, s ktorým teraz chodíme po školách a rozprávame sa s deťmi na témy, ktoré z tohto projektu vyplývajú.

Bolí ste už ocenené za túto prácu?

Áno, boli sme ocenené, a to veľmi príjemne, dalo by sa dokonca povedať, že aj veľmi vysoko. V apríli tohto roku sme boli pozvané k prezidentovi Slovenskej republiky, kde nám bolo odovzdané vyznamenanie ako kolektívnu pracovníčok Mestskej polície za prínos v oblasti kriminálnej prevencie.

Aké máte pocity pri práci s deťmi?

Som veľmi rada, že ste mi túto otázku položili. Práca s deťmi je veľmi zaujímavá a príjemná. Deti mám veľmi rada, ja sama mám dve deti, síce už trochu staršie, ale to neznamená, že sa ten vzťah k deťom nejako zmenil. Je príjemné chodiť medzi deti a ešte

príjemnejšie je to vtedy, ak deti majú záujem počúvať ma, porozprávať mi o svojich predstavách, aké majú pocity pri tých našich spoločných kontaktoch, o tom, čo by chceli počuť. Ja sa veľmi – veľmi teším na tieto stretnutia. Nielen s vami, ale aj s inými deťmi z iných škôl.

A ako sa vám pracovalo v našej triede?

Vo vašej triede sa mi pracovalo veľmi dobre. Je vás menej, čo je pre vás výhoda, v porovnaní s inými deťmi ste však živší, máte veľa otázok, ale to môže byť aj preto, že medzi vami som ešte nebola. Preto ste chceli naraz vedieť veľmi veľa. Dohodneme si však určité pravidlá, napríklad hovoriť bude len ten, kto sa prihlási a verím, že potom tá spolupráca bude ešte lepšia. Bude to lepšie aj pre vás, dozviete sa omnoho viac, ako keď si budeme navzájom skákať do reči.

Čo nás čaká na konci školského roka?

Všetko záleží od vás. Vypisovali sme spolu osvedčenia, ku ktorým dostanete darčeky a ak nám všetko vyjde tak, ako sme si naplánovali, pripravili sme si pre jedného z vás detský tábor. Všetko záleží od toho, ako sa budete správať.

Odkaz pani policajtky vám všetkým:

Chcela by som všetky deti požiadať, aby sa vždy na mňa s dôverou obrátili, s akýmkoľvek problémom, nech sa čohokoľvek týka, či vzťahov medzi spolužiakmi, alebo akejkolvek témy, ktorú budeme spolu preberať. Nájdem si preňho čas buď pred začiatkom našej hodiny alebo po nej.

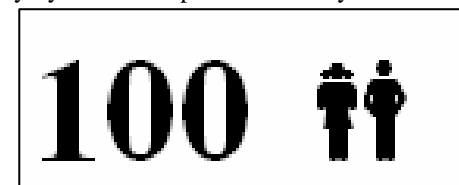

Zábava

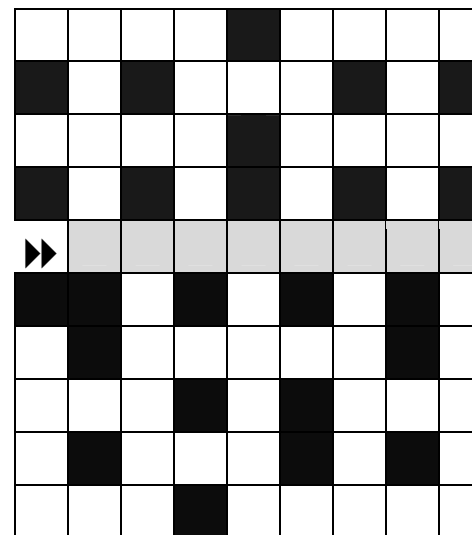
Stovkové rébusy

Pán učiteľ Matej vám pripravil na potrúpanie hláv pár rébusov, v ktorých sa vyskytuje číslo sto. Pokúste sa vyriešiť tieto rébusové slová.

A možno sa niekomu nabadúce podarí vymyslieť niečo podobné. Čo vy na to?

Doplňovačka

Pozorne sa pozrite na krížovku a skúste do políčok správne doplniť 20 slov. Ak sa vám to podarí a všetky slová do seba zapadnú, v šedých políčkach v piatom riadku budete mať tajničku.

- 6 – BIELOK, ELEGÁN, OVOCIE, ROZKOP
- 5 – DANOV, MILAN, NÁKUP, OBETE, SEDEM, VYTIE
- 4 – ELÁN, DETI, SMÄD, SOVA, ZMOK
- 3 – ALE, INÁ, KDE, LAK, MOC,

Vylúštenie pošlite s návratkou do **10. decembra**

Poprehadzovaná abeceda -

Všetky písmená abecedy ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ sa posunuli o rovnaký počet písmen. Odhaľ o koľko písmen sa celý rad posunul a ktorým smerom a vylúšti nápis.

OLVIRPQFI PF QL !!!

Zábava

Krížovky, smerovky, matematické hlavolamy – to všetko už v tejto rubrike bolo. Ale hádanky, tie ešte nie. A už vôbec nie hádanky, ktoré vymysleli naši štvrtáci.

? Popočúva, poťuká a chorý strom nefľuká. ? Zobák veľký a farieb kopu. ?
Co je to?

? Preklepe si každý strom, nerobí si však v ňom dom. ?

? Hrebeň už mám, taký pekný. Vyučím sa v kaderníctve, budem česať sličky. ?

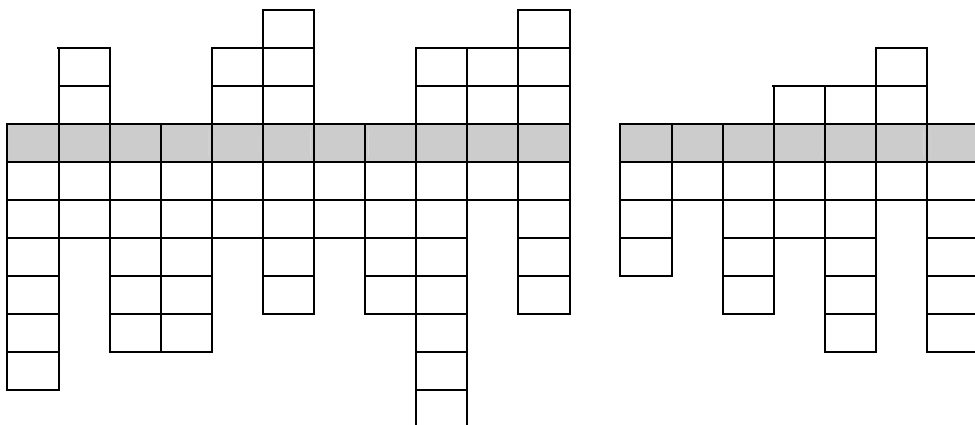
? Ktorý vták kradne sliedkam mak? ?

? Lastovičkám vezme dom, ubytuje sa hneď v ňom. ?

? Ktorý vták má na konci abecedu?

Krížovka od šiestáčiek

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.

TAJNIČKA JE V ŠEDÝCH POLÍČKACH.

- Slúžia na strihanie.
- Dáva nám mlieko.
- Keď to čistíme, plačeme.
- Vták, čo má na konci abecedu.
- Najpodobnejšie zviera človeku.
- Úloha inak.
- Orgán sluchu.
- Učíme sa anglický a nemecký...
- Chodí po koľajniciach.

- Jeden z našich najbližších ľudí.
- Číslo tejto úlohy.
- Známa včielka.
- Rum bez R.
- Vytvorila túto krížovku.
- Premietajú v ňom filmy.
- Druhý školský mesiac.
- Panovník.
- Hlavné mesto Veľkej Británie.

Zuzka Hrabovská – 6.S
s pomocou Katky a Dominiky.

Správaj sa normálne

Alebo mi môžete kedykoľvek zatelefonovať na bezplatnú linku 159. Budem veľmi rada, ak ma v prípade problému oslovíte.

rozhovor pripravili Adam, Níko, Simon

Piataci boli nadšení!

Pani policajtká vyzerá byť veľmi dobrá, podľa mňa nás veľa naučí. Na učenie mám veľa dobrých pomôcok. Určite sa zabavíme, čakajú na nás aj nejaké prekvapenia. Ďakujeme jej, že má snahu nás niečo naučiť.

Níko

Dozvedeli sme sa veľa nových vecí, bolo to zaujímavé. Teším sa na ďalšiu návštevu.

Matúš

Teším sa na ďalšiu návštevu. Pani policajtká pre nás pripravila veľa zaujímavostí, napríklad o petardách, alkohole, drogách...

Saška

Pani policajtká pre nás prichystala pracovné zošity, bolo tam všetko, čo sa nesmie (!), tiež tam boli nálepky, rozvrh hodín, zošitky. Pani policajtká je veľmi dobrá! Viem, že nás naučí všetko. Na niektorú hodinu pôjdeme s ňou na políciu. Teším sa.

Chantal

Odkaz: nech ma nestopujú kolegovia z práce, keď idem na bicykli cez pešiu zónu. Inak je všetko v pohode, teším sa na ďalšiu hodinu.

Tomáš a Ado

Má to úspech, je to zábavné.

Adam

Pani policajtká bola dobrá, veľa sme sa dozvedeli o tom, čo sa budeme učiť. Bolo to super.

Veronika

Teším sa na ďalšiu hodinu. A doneste aj zbrane a obleky.

Tiago

Teším sa na ďalšie stretnutie.

Filip

Pocity z druhého stretnutia

- Na druhom stretnutí nám pani policajtká rozprávala o tom, ako sa delí polícia, aké ma zložky, čo ktorá zložka robí, aké sú jej hlavné úlohy. Toto druhé stretnutie bolo lepšie ako prvé, lebo na tom prvom sme sa iba zoznamovali - a tu sme sa aj rozprávali. Dozvedel som sa veľa nových vecí.

Simon

- Znova ma zaujal pracovný zošit. Pracujem s ním aj tak, že posúvam informácie ďalej.
- Dobrá bola príhoda o zlodějovi, čo sa chystal vykradnúť automat na desaťkorunáčky a potom sa v predajni nábytku od strachu schoval pod posteľ!

jmä preto, že sme sa lobnú ...

- Najviac sa mi páčilo komunikovanie s pani policajtkou a páčia sa mi aj pracovné zošity, s ktorými pracujeme. Aj keď sú tak napoly ľahké, napoly ťažké. Sú tam pekné obrázky a texty. Čítam si ich aj doma.

Štvrtáci

Mikuláš na Slamkovom laze

Dajte siedmakom do rúk a dikťafón a prezradia aj to, čo nechceli...

Bolo veselo, prvú noc sme boli hore, Aďo rozprával rôzne strašidelné historky a vtipy a druhú noc sme samozrejme spali. Pretože sme mali nielen ťažkú prvú noc, ale i celý deň. Museli sme neustále chodiť po vode, rúbali sme drevo a boli sme aj na túre...

...Jakub v noci stále svietil na Marka, ale i ostatných lampášom, prezývaným reflektor.

Ako to bolo s jedlom

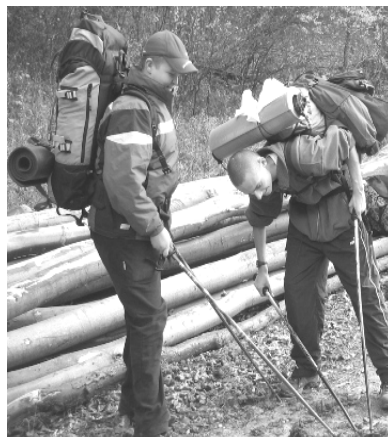

Niečo sme si doniesli v ruksakoch, niečo nám priviezol Janko. Či to bolo ťažké niešť? Hm, podľa toho, kto koľko mal. Mali sme asi najviac sladkostí. Najviac toho mal Marko. A nielen sladkostí. Ale aj zeleniny, ovocia, klobások. A on a Julo (Markov brat) mali aj najťažšie ruksaky, keď sme išli naspäť. Nestihli to jednoducho zjesť. A Marko si k tomu všetkému priniesol aj nabíjačku na mobil.

Najvtipnejšia príhoda alebo O Markovi

Ako Miro začal píliť strom. Asi tak vo výške svojho pásu. Osmáci a deviatci potom rýchlo zachraňovali situáciu, museli kmeň zosekať. Peň ukryli pod trávu a mach.

A tiež strašenia Marka. Janko pre nás vymyslel cestu hrôzy, na ktorú nás vypúšťali v intervaloch. Predo mnou išiel Miro, počkal ma a potom sme sa skryli. Mysleli sme, že ide Mišo Rusnák, no ale bol to Marko. Miro začal hrabať a krochkať – a Marko na úteku kričal: pomóóóó!

Radšej sme sa mu ukázali.

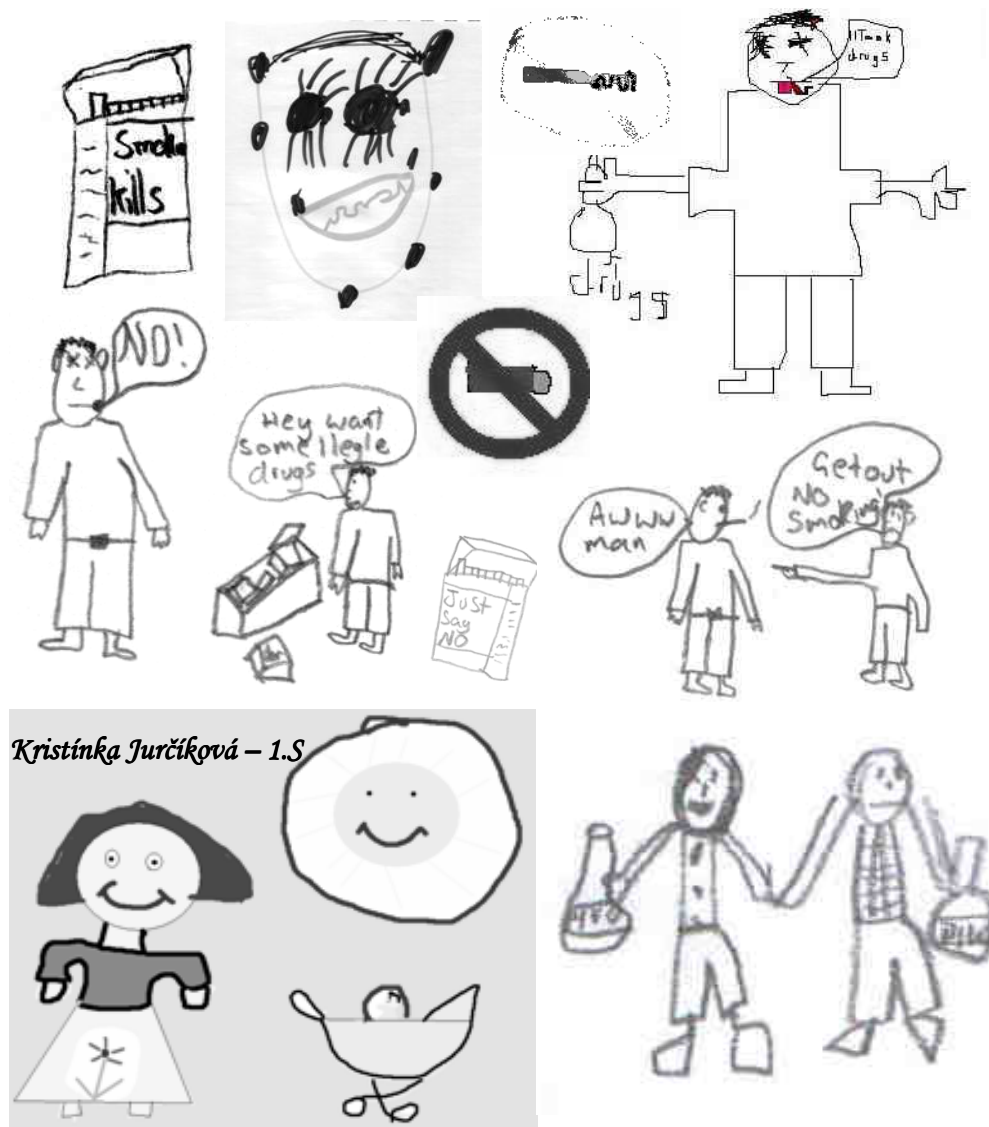
Marko nám to síce nevrátil, ale Janko nám to spočítal. A to práve vtedy, keď sme išli skontrolovať, či si tam nezabudol palice. Báli sme sa poriadne. Ale bolo to aj preto, že sme sa zľakli sami seba, svojich výkrikov.

Galéria – Boj so závislosťou

Naši žiaci nevyjadrovali svoj názor iba písanou formou, ale aj obrázkami a počítačovou animáciou. Bojovali obrázkami prevencie a krajšieho sveta...

Prinášame kresby Connora (4.S) a Jordana Smale (6.S), Maťka Dzurošku (4.S), Nelky Sušienkovej a Davidka Žuffu (3.S). A ešte jeden obrázok Kristínky Jurčíkovej (1.S), na ktorom možno vidieť krásny svet, ako si ho predstavuje ona. Ale predsa je tam jedna závislosť. Mamičky na dieťati a dieťatka na mamičke.

Kristínka Jurčíková – 1.S

Nielen tretiaci sa zapojili do Európskeho týždňa boja proti drogám. Šiestaci sa na hodine literatúry rozprávali o drogách, o tom, ako proti nim bojovať, ale aj o tom, na čom by chceli byť závislí, na čom nie... Všetci si prečítajte.

Zdravá závislosť? ☺

Moja kamarátka Lucia, s ktorou bývame v jednom dome, sa mi zdá trochu divná. V prvej triede bola fajn, ale postupom času sa zmenila. Prestala sa zabávať, chodila stále len do školy, do knižnice alebo bola zatvorená doma.

A tak som sa rozhodla, že to preskúmam.

Doma nebola, skúsila som teda knižnicu. Tam som ju našla. Práve bola na odchode – a niesla si so sebou množstvo kníh, akoby študovala na vysokej!

A vtedy mi to napadlo, tá strašidelná myšlienka: „Ona je závislá na vzdelávaní!“

Dohodli sme sa, že sa budeme učiť spolu. Doniesla som si so sebou i nejaké knihy, že sa budem učiť z nich. Lucii sa však nepáčili a predložila pred mňa kopu iných.

Zažila som vtedy asi najdlhšie popoludnie v celom svojom živote, no zároveň som bola šťastná, že som zistila, prečo je Lucka taká čudná.

A – naozaj je to zdravá závislosť, tá závislosť na vzdelávaní? ☺

Zuzka Hrabovská, 6. S

Aj Linda Štefková zo 6. S porozmýšľala nad pozitívnymi závislosťami:

...závislosť od učenia, od práce, od varenia, od dýchania, od ochrany životného prostredia, od správnej výživy, od oddychu, od nákupov, od písania...

Závislý na sladkostiach (ilustrovala Katka, 6. S)

Drugs are little evil pills that can do many things to you. Either make you better at things (sport) like cocaine. It can give you extreme power and energy for a few hours but you will be tired after that. Some drugs can kill you and some can be addictive and you can't help yourself, you sort of go crazy. Other drugs are medicines – they get you better if you have a cold or flu. I know drugs and smoking are not good for your health so I say no. Some bands say it's IN or COOL but it's stupid and killable.

So I end with **DON'T TAKE DRUGS!**

Smoking is addictive. It is only just legal because the government get money from it. It creates tar in your lungs and can kill you as well. For every cigarette you smoke you will get stuffed up with tar in your arteries and it will be hard to breathe and that can cause death.

Smoking is dumb and it's another killer!

Jordan Smale, 6. S

...Určite tam bolo veľa zveri, ale nič sme nevideli, ani nepočuli... okrem Marka. ☺ Chrápal. Nepomohli ani záchranné akcie Barbory, ktorá mu zapchávala nos.

Ako sa dá prežiť bez elektriky?

Bez elektriky to tam bolo hrozné. Prišiel som do izby, chcel som zasvietiť, ale nedalo sa. Ale svietili

sme Jakubovým lampášom. Dalo sa prežiť.

...Martin zastúpil Vladka, kúrnil tak, že tam bol otrasný hic, vôbec sa tam nedalo dýchať. Ani vyvetrať sa nedalo.

Čo nám najviac vadilo?

To, že bola kadibúdkka strašne ďaleko od chaty. A obrovské pavúky v nej. A učiteľ v noci vyvesil okolo chaty strašidlá.

Ôsmaci...

Po príchode do chaty sme boli hladní, unavení, smädní. Nie, psychicky sme sa nepripravovali, pán učiteľ nás upozornil iba na to, že to bude tak desať kilometrov a že to bude rovinka. A nakoniec to bolo aj do kopca. Prvú noc sme boli hore asi do štvrtej, ráno sme okolo šiestej mali ísť na túru. Nešli sme. Teda, išli sme, ale až o ôsmej. A bola poriadne dlhá, dokopy asi 20 km.

Čo sme robili na chate? Väčšinou sme varili a chodili po vodu. A upratovali.

Sušienkovec spomínajú

Slamkov laz?! To sa nedalo povedať skôr? Veď ja si už nič nepamätám. Akurát, že tam bola kopa blata, a že sme Adovi namočili ruky do teplej vody a on sa počúral. A ten Nelkin zápis?: Cez prázdniny som bola na chate. Chodili sme na výlety, dokonca aj v noci. Prišiel tam aj Mikuláš s čertom. Doniesol všetkým darčeky. Čert bol falošný, bol to pán učiteľ Janko. Strašil každého, i sám seba, ale my sme sa ho nebáli. Každý večer sme si robili vatru. Bolo nám tam veľmi dobre. Už sa teším na ďalší výlet.

Petronelka Sušienková

A akí by sme to boli novinári, ak by sme nedali priestor aj hlavnému organizátorovi, pánovi učiteľovi Jankovi! Oslovil ho Michal Kučera. Ponúkame prepis celého rozhovoru.

☺ Dobrý deň, pán učiteľ, mohol by som vás požiadať o rozhovor pre časopis Zvonček?

Dobrý deň, Miško. Samozrejme. Som veľmi rád, že ma oslovil taký svetoznámy redaktor ako si ty a dokonca ma požiadal o rozhovor. O čom by to malo byť?

☺ Malo by to byť o vašich výletoch s deťmi a o vašej superkondícii.

Neviem, či mám superkondíciu, zatiaľ ma nemusí nikto ťahať do kopca ani z kopca, ani na skaly. A ktorý výlet s deťmi ťa konkrétne zaujíma?

pokračovanie zo strany 13...

Slamkov laz...

Slamkov laz bola veľmi zaujímavá akcia a keďže bolo voľno, prespali sme tam celkovo dve noci. Túto chatu som objavil pri svojich cestách na bicykli po okolitých dedinách a lesných cestách. Zapáčila sa mi, je to hotová divočina, samota, veď je to asi dve a pol hodiny od ľudských obydľí, od Kláštora či od Vrčeka. Pri pátraní po majiteľoch som natrafil na veľmi príjemných ľudí, ktorí nám chatu požičali za veľmi symbolický poplatok, veď na jednu noc stála len 100Sk... A je to chata vybavená kuchynkou, krbom, spálňami! Bolo nás tam dohromady 24, každý mal kde spať, a aj keď sme boli natlačení, každý si odtiaľ doniesol množstvo zážitkov.

Akcia bola vydarená aj z toho dôvodu, že nám celkom prialo počasie. Mali sme aj jednu túru, na Jankovú, hoci sme plánovali ísť ešte ďalej – mali sme hľadať ďalšiu útulňu, pod Hnilickou Kýčerou. Ale keďže sme mali so sebou aj prvákov, skrátili sme to.

Veľmi zaujímavé bolo i varenie kapustnice, v 25 - litrovom kotlíku, ktorý s nami putuje po všetkých túrach, ale i varenie halušiek. Hladom sme veru netrpeli.

Najzaujímavejšie však pre chlapcov bolo rúbanie dreva na táborák. Kúrili sme vlastne dohromady na troch miestach, takže dreva sme potrebovali naozaj veľa – rúbalo sa nonstop. Dokonca posledný deň tam poľovníci dotiahli stromy, v celej dĺžke, aj s konármi, ktoré sme museli očistiť.

Pre menšie deti sme robili Halloween. Kto chcel, priniesol si masku, po lese sme rozvesčali z kartónu vyrobených duchov. Ja som na vlastné

oči videl, že v noci, keď bola zima, prišli k ohňu, aby sa zohriali. A hoci boli z kartónu, nezhořeli! To je pre mňa záhada, musím sa ešte vrátiť vyriešiť ju – a vezmem si so sebou aj špecialistov. Najlepšie z Ameriky alebo Ruska, tí sa vyznajú v týchto javoch.

Po skončení nášho pobytu sme chatu upratili, pripravili sme drevo, aby sa aj ďalší návštevníci cítili tak príjemne ako my!

Myslím si, že tí, ktorí boli na tomto výlete, sa stali aspoň trochu lepšími ľuďmi,

kamarátskejšími, priateľskejšími, úprimnejšími. Tak, ako sme si na chate všetci pomáhali, boli sme odkázaní jeden na druhého, verím, že sa deti budú snažiť pomáhať vo svojom živote, rodine, okolí... A to je veľmi krásne.

Každý z vás môže zažiť podobné dobrodružstvá. Stačí chcieť, nebať sa nepohody – a najmä, mať otvorené oči. Všetci sa na vás tešíme!

Casius dokázal aj to, že tí, ktorí prestali byť závislí, sa začali venovať rôznym činnostiam: objavili, že sa môžu kúpať v mori, objavili, že môžu vyjsť na tie krásne hory, ktoré majú okolo seba, športovci začali sadiť kvety, začali chodiť do cukrárne, zistili, že sa im lepšie športuje, keď si oddýchnu – začali žiť normálny život.

Hlásili sa dokonca k Efraimovi na loď, pomohli nám s opravou, loď bola po búrke totiž strašne zničená. Napriek tomu tam však ostali ľudia, ktorí sa svojej závislosti nedokázali zbaviť.

Celá krajina tak prešla obrovskou zmenou – ľudia venovali väčšiu pozornosť svojmu okoliu: videli špinu, pavučinu, domy, ktoré sa im rozpadávali pred očami. A tak si povedali: My to zmeníme! A budeme jednou z najkrajších krajín sveta!

A naozaj – pred tým, ako sme odišli, sme videli nádherné mesto. Určite budete o ňom ešte počuť. Neprezradím vám, kde je, ani ako sa volalo. Možno nájdete to mesto sami. Možno ho už máte vo svojom srdci. Každý z nás má v srdci nejaké vysnívané mesto.

Ťažko sa nám odchádzalo. Tí ľudia nás oslavovali, nechceli nás pustiť – a keby nebol Efraim taký ťažký, určite by ho nosili na rukách a vyhadzovali do vzduchu. Ale to dokáže len jeden človek – Pipi. Tak vyhadzovali aspoň mňa.

Kto nechce veriť, nech neverí...

Pán učiteľ Matej nielen rozprával a tretiaci nielen počúvali. Niekedy to bolo naopak. Pán učiteľ počúval a tretiaci rozprávali... Že o čom? Nuž, napríklad odpovedali na nasledujúce otázky:

Na čom by ste v tejto krajine boli závislí vy?

...na počítačoch, na autách, na všetkých hrách, na mobiloch, na lietadlách, na bicykloch, na televízii, na tekutinách, na vození sa na lodiach, tvrdohlavosti, na tunningoch...

Skúste vymyslieť druh závislosti.

...závislosť na zberaní kvetov, na ohni, na písaní na tabuľu, na zlate, na záhradníctve – v ruke záhradnícke nožnice, v druhej ruke metla, v tretej kvet, v štvrtej lopata...

Ktorá závislosť je podľa vás najhoršia?

...závislosť na počítači, fajčení, sledovaní televízie, na drogách...

Vymyslíte pozitívnu závislosť.

...závislosť na pekných autách, na jedení, na prenosných automatoch, na cvičení, na športovaní, najlepšia závislosť je pomáhanie ľuďom, na škole...

Akým spôsobom by ste zbavili vy ľudí závislosti?

...dala by som ich do takej miestnosti, kde by neboli tie veci, na ktorých sú závislí; zbral by som ich preč; povedal by som im, že je to zlé...

Ktoej závislosti sa podľa vás nedá zbaviť?

...na lenivosti, na fajčení, na počítačoch, na jedení sladkostí, jedení, závislosti od drog...

Ako by ste zmenili mesto vy tak, aby bolo mestom šťastných ľudí?

...boli by tam pekné domy, preliezky v záhradách, lunapark, autá, na ktorých sa jazdí zdarma, ulice by boli plné kvetov, bol by tam iba jeden počítač, na ktorom by sa dalo hrať iba niekedy – a všetci by sa usmievali, vládla by tam radosť...

Tretiaci

Týždeň od 15. 11. do 22. 11. je vyhlásený tento rok za Európsky týždeň boja proti drogám. V redakcii Zvončeka sme si povedali, že sa pripojíme k tomuto boju – no trochu netradične. Ako? Nuž, nechajte sa prekvapiť pánom učiteľom Matejom a tretiakmi...

Pán učiteľ Matej v službách Efraima Pančušiska

Možno viete o tom, že som teraz veľa na cestách. Cestujem aj preto, aby som sem mohol potom prísť a porozprávať vám príbehy. Teraz v lete som slúžil na lodi Efraima Pančušiska ako dôstojník, ktorý mal na starosti navigovanie lode. Raz nás zastihla veľká búrka. Viete o to, že učím zemepis, takže sa dokážem orientovať aj vo vetroch, aj vo vode, viem, ako sa pohybujú... – no v tej búrke sa mi stal niečo, čomu som nevedel zabrániť. Úplne sa nám zbláznil kompas. Úplne. Začal sa točiť – akoby bol na niečom závislý, akoby bol pomätený.

Efraim Pančušisko je však výborný moreplavec. Dokázal chytiť kormidlo, keď má obrovskú silu, začal riadiť loď a zápasil s morom. My všetci sme už boli popriväzovaní k stožiarom, báli sme sa, aby sa niekto neutopil. Efraim nás však bezpečne doviedol k jednému ostrovu.

Chceli sme si na jeho brehoch oddýchnuť, ale veľmi sa nám tam nepáčilo. Boli tam ľudia, ktorí boli na prvý pohľad ako my – ale boli to ľudia, ktorí stále za niečím behali. To ste teda ešte nezažili! Videli ste už mravenisko? Mravce stále behajú, stále čosi hľadajú – a títo ľudia boli presne takí istí. Stále niečo potrebovali, stále niečo zháňali. Až keď sme si prišli do jednej prístavnej budovy doplniť zásoby, dozvedeli sme sa od jedného z obyvateľov, že každý jeden človek tejto krajiny je na niečom závislý. A tak sme si ich začali viac všímať. Líšili sa od seba, podľa toho, na čom boli závislí. Ľudia, ktorí boli nohatí, rukatí, vysokí, tak tí boli závislí na rôznych športoch. Neustále športovali, od rána do večera behali, ledva sa stihli najesť. Tuční, ktorí sa pohybovali pomaličky, z jednej nohy na druhú, tak tí boli zase závislí na sladkostiach. Iných zase nebolo takmer nikdy vidno, pretože žili v domoch, úplne zahalených do hmly. Vlastne, ono to hmla ani nebola – bol to cigaretový dym, ktorý celkom zahalil ich dom. A tiež tam boli ľudia závislí napríklad na malinokách...

Keď som prešiel celé hlavné mesto tejto zvláštnej krajiny, bolo mi akosi smutno. Uvedomil som si, že títo ľudia sa kvôli svojej závislosti nemôžu venovať iným, možno krajším veciam. No keď som sa tak pozeral na niektorých obyvateľov krajiny, začal som premýšľať nad tým, či sú všetky závislosti naozaj zlé. Čo si myslíte vy?

U Efraima Pančušiska však slúžil jeden námorník, ktorý to všetko dokázal zmeniť. Volal sa Casius a jeho najväčšou záľubou bolo prezeranie si oblohy a pomenúvanie hviezd. Celé noci sa pozeral na oblohu a hovoril: Toto je Alfa Centauri, toto je súhvezdie Lev, toto je Venuša... – a takto vlastne učil aj nás.

A tento Casius si jedného dňa povedal, že odnaučí našich hostiteľov od ich závislostí. Začal im rozprávať o hviezdach – a naozaj, niektorí zrazu akoby zabudli, zastavili sa a začali sa pozerat' na oblohu. Uvedomili si, že existuje aj niečo iné, ako ich závislosť.

PRVÝ FESTIVAL SÚKROMNÝCH ŠKÔL. Konal sa v Bratislave v marci 1997. Ako noví členovia Asociácie súkromných škôl Slovenska sme boli prijatí veľmi srdečne. Terajší štátny tajomník Ministerstva školstva Ing. František Tóth, /vtedy prezident Asociácie, riaditeľ prvého súkromného gymnázia na Čapkovej ulici v Bratislave/ ma zoznámil s riaditeľmi súkromných škôl a školských zariadení na Slovensku. Počas troch dní som sa zoznámila s fantastickou skupinou nadšencov, ktorí mali chuť zmeniť tradičné školstvo a nebáli sa bojovať aj s „veternými mlyni“. Naša škola sa predstavila výstavnými panelmi a videoprojekciou. Počas tých troch dní som načerpala toľko energie a odhodlania, že mi stačila na dlhý čas.

MEDAILA SVÄTÉHO GORAZDA. Bol to vtedy priam šok! List s pečiatkou Ministerstva školstva zo dňa 7.11.1997. V ňom sa nachádzalo oznámenie a pozvanie. Tlačili sa mi slzy do očí. Ja??? Prečo práve ja??? Ján Felix, hovorca MŠ mi oznamoval, že Ministerstvo školstva mi ide udeliť najvyššie vyznamenanie MŠ SR Medailu svätého Gorazda za dlhoročnú prácu a významný prínos k rozvoju školstva a vzdelanosti v Slovenskej republike. Bol to krásny pocit. Deň, keď som ocenenie preberala, bol pre mňa jeden z najkrajších. Stála som na pódiu v aule Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre vedľa takých osobností ako bol Miloš Štilla, dekan Fakulty humanitných vied UMB v Banskej Bystrici, či Milan Rúfus a Jozef Mistrík a mnohí ďalší. Bola to pre mňa veľká česť.

PRVÉ TRIČKA. Robili nám ich vo firme Stemp. Boli krásne zelené a vpredu na hrudi „trónilo“ logo školy – náš povestný zvonček. Prvýkrát sme ich mali oblečené v škole v prírode v Krpáčove. K nim sme sponzorsky dostali žlté šilty. No proste, boli sme ako z rozprávky.

PRVÝ TELEFÓN. Telefón – to bolo niečo, čo nám v škole veľmi chýbalo a na čo sme nemali vtedy ešte peniaze. O to väčšie bolo naše prekvapenie a naša radosť, keď nám naši rodičia – manželia Čiefovci zakúpili prvý mobilný telefón Ericsson. Nepamätám si už číslo, ale bol to Eurotel. Neskôr sme ho zmenili na Globtel.

PRVÁ GARDENPARTY. Pozvali nás na ňu rodičia a stará mama Maťka Koterca. Stretli sme sa na dvore rodinného domu Švehlovcov na Hviezdoslavovej ulici. Vôbec sme to nemuseli hľadať. Plot, aj bránka boli vyzdobené farebnými značkami z krepového papiera, na dvore boli stoly s dobrotami od výmyslu sveta, rozvoniaval guláš, balónky viali vo vetre... Bolo naozaj super. /Ale na dvore ešte dlho nerástla tráva... ☺ /

ZUZKINA SVADBA. V januári 1999 sa rozhodla naša kolegyňa Zuzka (dnes Kováčová...) zmeniť svoj stav zo slobodnej na vydatú. A tak sme sa chystali na prvú svadbu. Deti v BellAmose kreslili krásne plagáty s nevestou a ženíchom. Keď Zuzka kráčala od oltára, rozvinuli ich pred novomanželmi a blahoželali. Bolo to veľmi dojímavé. Spreádzali sme ju až ku krásne vyzdobenému autu. Vonku mrzlo až prašťalo a my sme ani nevedeli, či to padá sneh alebo ryža pre šťastie novomanželov...

pani riaditeľka Hanka

Niekedy uprostred leta mi prišiel mailík, v ktorom stálo pár neuveriteľných slov: Nevidím problém v tom, aby som medzi vás neprišiel... A on naozaj prišiel. Kto, to je ťažko napísať niekoľkými slovami. Historik, spisovateľ, najnovšie laureát Ceny Vojtecha Zamarovského za literatúru faktu. Veľmi šarmantný pán, výborný

Čím vás zaujala história – prečo ste historikom a nie napríklad zemepiscom?

V detstve ma úplne uchvátili knihy o histórii, najmä Traja mušketieri. Tých som čítal asi dvadsaťkrát... Tiež som čítal rytierske romány Waltera Scotta alebo romány o českej histórii od Aloisa Jiráka. Vtedy som sa zalúbil do histórie a pri tej láske som zostal – aj keď som vlastne nevedel, že je to história. Jednoducho som chcel byť jedným z Troch mušketierov..

Nelákalo vás niekedy zmeniť svet, vrátiť sa späť do minulosti a povedať ľuďom, čo sa stane, ako môžu tomu predísť?

Aby neblbli?☺ Nie, ale veľa som o tom čítal. Najradšej som mal knihy Svätopluka Čecha, komiksy o chlapcovi, ktorý sa vrátil medzi husitov, ale asi na mňa najviac zapôsobil film Výlet do pravěku. Vždy som však vedel o tom, že je to výmysel. Napriek tomu si myslím, že je to úžasné, ak história prenikne medzi nás...

Asi vás najviac zaujali dejiny Slovenska. Zaujímajú vás aj dejiny iných štátov?

Spracovávam síce dejiny Slovenska, ale treba myslieť na to, že dejiny sa neodohrávajú len na vymedzenom teritóriu, majú obrovský presah. Ak hovoríme o najstarších dejinách Slovenska, hovoríme napríklad o dejinách Sibíri, mladšia doba kamenná prišla z Blízkeho východu...

Ja sa usilujem tento presah nezotrieť, chcem, aby sa dejiny Slovenska chápali v celoeurópskych a celosvetových súvislostiach.

Zaujímajú vás aj o obdobie dinosaurov?

Áno – keď som písal knihu o Bratislave. V nej som sa pokúsil podať dejiny od najstarších čias. Druho hory som však v Bratislave nenašiel – našiel som ich až v Tatrách. Tam sa totiž nachádzajú jediné dinosaurie stopy na území Slovenska.

Nefascinuje vás niekedy niekdajšia nevedomosť ľudí, obdobie, keď si vymýšľali báje, legendy, bohov?

Myslím, že sme sa nepolepšili. Ved' sme takí stále – keď si niečo nevieme vysvetliť alebo niečo nevieme, tak si niečo vymyslíme.

Kedy vás vaša práca najviac baví?

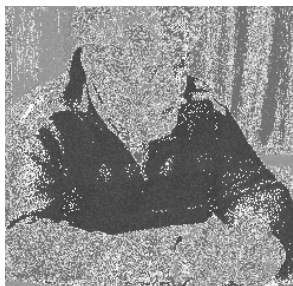
Vždy vtedy, keď robím niečo nové, keď niečo nové objavujem. I keď spočiatku som veľmi nervózny, som zlý, ale to dovtedy, kým nemám prácu v kope. Potom som už veselý, na všetkých sa usmievam, deťom odpúšťam päťorky. Písanie kníh je ťažká robota. Najradšej mám však obdobie praveku – preto, že je tajomný, naplnený romantizmom.

Chceli ste niekedy robiť niečo iné?

Robil som všeličo, nebol som hneď historikom a spisovateľom. Dlhé roky som bol napríklad novinárom a vtedy som sa učil, ako písať zaujímavo. Novinár, ktorý niečo napísal v utorok, už v stredu vedel, ako to napísal. A to bola veľká výhoda.

A čo dejepis a vy? Išiel vám v škole?

Ved' dejepis je strašne ľahký! ☺ Aj som sa ho ľahko učil... Teda, učil som sa cez prestávky, doma nie. Bola to veľká chyba. To, čo som sa naučil, to som aj rýchlo zabudol. Mnohé veci som sa musel v neskoršom veku učiť odznova.

pokračovanie.

Viete, ako vyzerá príprava rozhlasového redaktora? Presne takto:

Vybrať tie správne slová, vety, aby sa správa zmestila do 25 – 30 sekúnd, to je teda umenie. Ale naši štvrtáci to zvládli a tak v relácii Halabala, ktorú vysielala Rádio Slovensko vždy v nedeľu ráno o ôsmej, odzneli či odznejú tieto správičky:

Videli ste už súboj škorpiónov naživo? Nie? Tak ja a moji spolužiaci sme ho už videli. Kde? V Múzeu Andreja Kmeťa v Martine. Boli tam škorpióny, šváby, stonožky, vtáčikare. Vy neviete, čo sú vtáčikare? To je správny výraz pre tarantuly. Bol tam aj jeden vtáčkar, ktorý keď ťa uštipne, tak za hodinu si mŕtvy. Tak keď pôjdeš do Martina, dávaj si na seba pozor. Pre Halabala

Majka Amiridu

Bim – bam, bim – bam. Čo je to? Zvonček? Neuhádli ste! Je to časopis, ktorý vydáva tlačová agentúra TABA v našej škole. Aj profesionáli ocenili reportáže našich žiakov a učiteľov. Nedávno totiž získal Cenu Slovenského syndikátu novinárov. Pre Halabala

Leika Čerňanská

Poznáte rozprávkovú školu? Ak nie, prídte do Martina. V každej triede spoznáte novú rozprávkovú postavičku, kráľa Abecedára, Ferda Mravca – a v tretej triede, neviem, či ju poznáte – Pipi Dlhú Pančuchu. Chcete zažiť

dobrodružstvá s Gulliverom? A s ďalšími rozprávkovými postavičkami? Nuž tak neváhajte a prídte medzi nás do školy Bell Amos!

Pre Halabala

Barborka Kráľová

Prídal sa aj Connor:

...I am an English and I'm in a Slovak school and I like making new friends and learning Slovak...

...I always chew my pen and my teacher tells me to stop so I will stop for a week...

...the first time I came we spent more of our dad's money than he did...

Myslíte si, že je možné na slovenčine hovoriť po anglicky a po taliansky? Nie? Ale áno! Na našej škole sa fakt dejú veci, ktoré sa na iných školách nedejú. V triede Malého princa sa učíme spolu s malým Angličanom Connorom, ktorý o sebe vyhlásil, že raz bude najlepším slovenčinárom na svete. O niekoľko mesiacov k nám do triedy príde aj Talianka. Veľmi sa na ňu tešíme.

Lúčim sa s vami s pozdravom ciao a bye-bye. Pre Halabala *Laura Figurová*

Svoje jesenné putovanie po slovenských mestách ukončili štvrtáci a siedmci – tentokrát však aj s dvoma šiestakmi – v starobyľom meste Nitra. Deň upršaný, chladný, no na náľade to neubralo. Výletníci si prehliadli so svojim novým kamarátom – sprievodcom Martinom, centrum mesta, navštívili Hornonitrianske múzeum, prezreli si najstaršiu časť Nitry – Horné mesto, vrátane Nitrianskeho hradu a jeho kostolíka....

Najviac ma zaujal hrad. Veľmi sa mi páčil výhľad na Nitru z hradného dvora. Pekné to bolo aj vo vnútri kostola, aj keď sme si ho nemohli pozrieť celý. Stačil mi aj ten kúsok. Páčil sa mi aj tzv. Pribinov kostolík, aj

to, ako nám o ňom jeden ujo rozprával. Pekné boli aj sochy Pribinu, Konštantína a Metoda. Veľmi sa mi páčilo aj múzeum, kde som sa dozvedel nejaké podrobnosti o Egypte.

Lukáš, 7. S

Páčilo sa mi múzeum, kde bola vystavená kostra presne tak, ako ju našli. Boli tam aj zbrane, prilby a aj modely vtedajšej Nitry, domy kováčov, lovcov, dokonca aj model opevnenia.

Juraj, 7. S

...bolo to tam ako v naozajstnom Egypte, veľmi sa mi tam páčilo. Videli sme aj kópiu Moravianskej venuše... po tomto nádhernom múzeu sme išli na obed... aj hrad bol nádherný. Škoda len, že stále lialo. Aj preto sme sa veľmi tešili do teplučkého Tesca, kde som si kúpila

ponožky...

Dominika, 6. S

...mali to tam pekne spracované, páčilo sa mi to, aj keď ma boleli nohy. Navyše tie nohy som mal od cementu, lebo pred tým som doň skočil. Bolo to všetko veľmi dobré. Ďakujem pani učiteľkám, že to s nami vydržali.

Tino, 7. S

Me and Connor got up at 5:30 – to early! We went to the train station in Martin and we boarded a carriage train. The trip took for two hours and a half. We got off at Zvolen station and tooj a bus to Nitra. It took for two hours.

When we got to Nitra, we met our group guide. He showed us churches, castles and synagogue. After this we went to a restaurant and got a burger and sandwich.

Connor dropped his burger and got another for free....

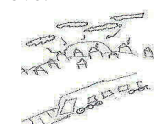
Mmmmmmmmm, free burger!!!!!

Next we visited a museum. We saw an ancient Egyptian exhibition and then we looked at precious stones and rocks.

Then we left the museum and got soaking looking at historical buildings. As we went back to

the bus was packed absolutely full. We were wet, cold and couldn't

But when we got off, it had stopped raining. We caught the train that took us back to Martin...

Keď ste chodili do školy, boli pravdepodobne trochu iné metódy ako teraz. Nepoznačilo vás to trochu?

Určite! Veď nás napríklad bili! Strašne nás drali, zostávali sme po škole, museli sme robiť drepy. A ak sa robia drepy s predpaženými rukami alebo musíte stáť s rukami nad hlavou, viete, ako to bolí?! Alebo nás šticovali tak, že nám vytrhali vlasy... Našťastie už dorástli. Ale prežili sme to.

Prečítali ste si niekedy vlastnú knihu?

Vraciam sa k nim pravidelne. Aj teraz, keď píšem Stopy dávnej minulosti. Zhŕňam všetko, čo som sa kedy dozvedel. Musím povedať, že ma moje vlastné knihy rozčuľujú. Sám sa seba pýtam, ako som mohol toto napísať, veď sa to dá napísať oveľa lepšie. Mám však niekoľko kníh, ktoré mám naozaj rád. A samozrejme viem, že som sa niekedy aj pomýlil, ale čo už, už je to raz napísané...

A čím nás prekvapíte najbližšie?

Novou knihou, ktorá bude nadväzovať na Stopy dávnej minulosti 3. Bude sa volať Slováci v Uhorsku.

Mali ste hneď v úmysle stať sa spisovateľom?

V podstate som bol spisovateľom hneď, len som o tom ešte nevedel. V táboroch som rozprával príbehy, no vždy som chcel napísať knihy. Alebo aspoň povedku.

Ktorá otázka vás zaskočí?

Všetky! Keď píšem knihu alebo pripravujem novú reláciu, musím sa to najskôr naučiť. Ja sa to musím naučiť! A to je výhoda, aj pre mňa, aj pre čitateľov či divákov. Lebo ľudia, ktorí si myslia, že vedia

všetko, pôso-

bia strašne nudne. Myslia si, že všetci sú takí múdri ako oni... Veľmi si vážim to, čo sa naučím a potom to môžem vyrozprávať tým, ktorí sú na tom ako ja. Príbeh je zaujímavý vtedy, ak obsahuje v sebe proces objavovania. Lebo ten je častokrát zaujímavejší ako objav sám.

A ako sa pán Dvořák páčil vám?

...strašne ukecaný bol, to sa mi páčilo. Fakt sme sa dozvedeli veľa vecí. (Dominika)

...zaujali ma Kelti, Havránok. Predstavovala som si ho úplne inak, mal byť mladší. A nemyslela som si, že bude taký ukecaný. Ale vôbec mi to nevadilo. (Ivetka)

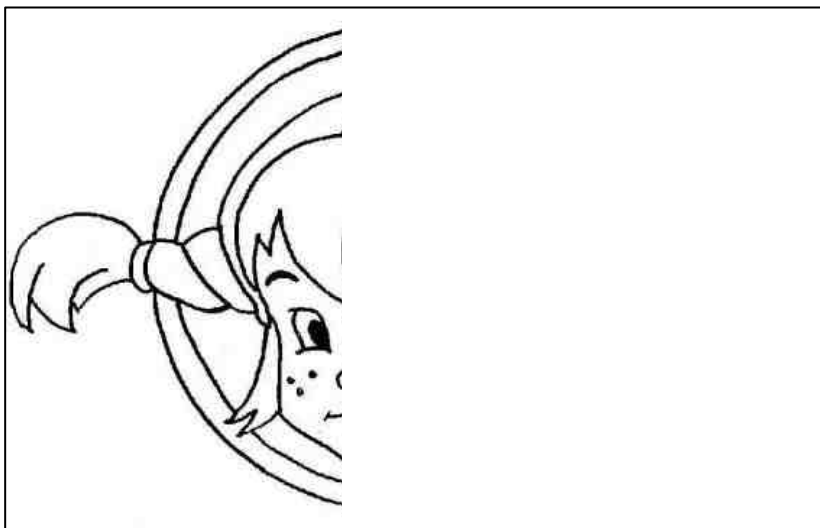
...Čo ma zaujalo? To, že už má 67 rokov, a že si to všetko ešte stále pamätá... (Radko)

Pre domni...
Pavel...

Táto strana je určená pre najmenších BellAmosákov. Avšak tentoraz sme pre vás pripravili nielen omaľovánku z triedy Pipi Dlhej Pančuchy, ale aj dokresľovačku Pipi. Opäť stačí doniesť vymaľovaný a dokreslený obrázok do knižnice, teda sídla redakcie Zvončeka, a najlepšiu dostane sladkú odmenu.

...v liste, ktorý mi dala pani riaditeľka, stálo: „Vášmu žiakovi/žiačke Lenka Štípalovej bolo udelené jedno z popredných miest tejto celoslovenskej súťaže v dňoch 4. a 5. novembra 2004.“

...prvá otázka bola, či tam pôjdem. Ale kto by sa predsa neulial z dvoch dní školy, no nemám pravdu? Tak už len ostávalo nejasné, ktorý z učiteľov so mnou pôjde. Vyšlo to na pani učiteľku Muchovú (chúďatko, viete si predstaviť, aké je to hrozné vydržať so mnou dva dni v kuse?).

...chvíľku sme pobudli na izbe a potom sa už začal program. A bol dosť nabitý. O druhej sme mali byť všetci súťažiaci slávnostne prijatí kežmarským primátorom - bol to veľmi sympatický muž.

Ďalším bodom programu bolo slávnostné odhalenie pamätnej tabule Pavla Jozefa Šafárika. Boli sme von na námestí, pri dome, kde žil. Pravdu povediac, mohlo to byť trochu kratšie, na to, aká tam bola zima.

(Síce by som mala ďakovať za také nádherné počasie. Bolo to až prekvapujúce, aká pekná obloha, to aj tu bolo tak?)

A potom sme vkročili do Kina Iskra, kde sa konalo vyhlásenie výsledkov. Museli sme ešte počkať, kým nám zahrajú divadlo o Šafárikovi, kým sa prečítajú práce detí, ktoré vyhrali prvé miesta.

No, a potom som sa to dozvedela. Bola som druhá! Bola (a pochopiteľne ešte som) veľmi šťastná. Druhá, to je super, hlavne keď som počula výhernú prácu v mojej kategórii. Naozaj sa čudujem, že som vôbec tam. Vážne.

Na večeru sme išli do veľmi štýlovej reštaurácie U Jakuba. Bolo to tam krásne. Obsluhovali dievčatá v krojoch, všetko bolo ručne vyrezávané, tiekol tam taký potôčik, krásny strop, proste veľmi pohostinské a príjemné na pohľad.

Neskôr sme šli na besedu s porotcami. Tam sa rozoberali naše diela. Keďže sme boli rozdelení na základné a stredné školy, a v našej kategórii boli dve malé dievčatká, tie pani porotkyne povedali, že z našej kategórie pôjdu tí z druhého stupňa na besedu

stredoškôľakov (že nám to dá aj niečo viac.)

Druhý deň rozhodne skrátim. O ôsmej sme mali raňajky, potom do jedenástej pokračovali besedy.

Stretnutia sa mi zdali fantastické, lebo tam bolo zopár ľudí, ktorí hovorili veci, ktorým som presne rozumela, čiže tie niektoré deti niekedy akoby hovorili o mne, keď vraveli o sebe - nedá sa to popísať. Proste také zvláštne. A podľa mňa tam dávali dobré rady pri písaní príbehov a básní.

O jedenástej sme mali mať prehliadku mesta Kežmarok, ale keďže nám o jednej išiel vlak, prehliadku sme mali iba pol hodinu. Ale aspoň o tej napíšem, lebo to bolo super.

Kežmarok je úplne nádherné mesto. Vážne, také historické, úžasné domy, pamätne tabule, historické budovy, kostoly, hrad. Žiaľ, ľutujem, že som si to nemohla podrobnejšie pozrieť, ani že sme neboli na hrade. Ale boli sme v kežmarskom lýceu.

To by ste mali vidieť! Toľko kníh pohromade som ešte asi nevidela. Údajne tam je najviac kníh z celej strednej Európy. Toľko miestností, v každej knihy až po strop. Jedna bola (myslím) niekoľkotonová. No, to bola poriadna kniha. Ďalej tam boli mapy, erby, prvé učebnice, prvý šlabikár, nejaké rukopisy slávnych starých pánov a tak. To bolo niečo pre mňa. Žiaľ, ani len túto prehliadku sme nedokončili. Kežmarok je fakt krásne mestečko. A musím sa tam niekedy vrátiť. Určite! Bol to pre mňa zážitok.

Lenka Štípalová, 9. S

Ahoj,

dnes som sa podujala túto rubriku zaplniť ja, teda pani učiteľka Zuzka. Nemusíte sa obávať, že prídete o Lenkine vtipné recenzie jej srdcových kníh, ale nie je stroj – a čítanie predsa potrebuje čas. A tak som sa rozhodla, že predstavím svoju srdcovku ja – je to knižka

Bože, tu Anna od Fynna.

Možno ste o tomto autorovi nikdy nepočuli. Hm, veď napísal len túto jednu knihu....:

„...tento neznámy spisovateľ, aj keď nebol skúseným literátom, mal vynikajúci postreh pre ľudí, vrúcny vzťah k svojim druhom

a originálnu myseľ“

No a tento Fynn jedného dňa stretol malú Annu, vzal ju domov, spolu s mamou sa o ňu starali – a napokon o nej napísal nádhernú knihu, plnú ľudského tepla, tajomstiev... je to taká ach! kniha. Jednoducho sa tento príbeh dotkne vášho

srdiečka a vy sa budete na bežné veci pozerat' možno trochu inak...

„Kde bývaš?“

Práve tak mohla povedať, že tráva je zelená a obloha modrá, pretože to, čo mi odvetila, bolo presne také jasné a samozrejme.

„Ach, moja mama je krava a otec debil. A nepôjdem k nijakým polišom. Budem bývať s tebou.“

Od tejto chvíle som ju začal seriózne vychovávať.

A ako by som charakterizovala malú Annu? Opäť si pomôžem citátom z knihy:

„Je ľahké odlišiť človeka od anjela. Väčšia časť anjela je vnútri a väčšia časť človeka je vonku. Toto sú slová šesťročnej Anny, ktorá v piatich rokoch poznala s úplnou istotou príčinu bytia, chápala zmysel lásky a bola osobnou priateľkou a pomocníčkou uja Boha. V šiestich rokoch bola teologičkou, matematickou, filozofkou, poetkou a záhradničkou. Keď ste jej položili otázku, vždy ste dostali odpoveď – v pravom čase. V niektorých prípadoch otáľala s odpoveďou celé týždne, ba i mesiace, ale napokon, v pre ňu príhodnej chvíli, prišla s riešením – jej odpoveď bola priama, jednoduchá a výstižná.“

Na obálke knihy je napísané: nenachádzame slová, aby sme vysvetlili, ako vzniká čaro tejto knižky... duša však za tým volá.

pani učiteľka Zuzka

Sladkosť za názov knihy

Príde k ružiam – tu milý medveď leží vystretý, bez pohybu, bez dychu.

„Ach, medveďik môj drahý, čože sa tebe stalo? Ach, aký si mi len bol dobrý!“

Tak všelijak vykladala okolo neho a nariekala nad ním. Potom ho obložila tými ružami, ako na pohreb, a chcela odísť.

„Ale veru neodídem,“ vraví si, „kým si ho aspoň nepobozkám!“ A pobozkala ho.

Vtom strašne zahrnelo, zem sa zatriasla a ona od strachu nevedela, čo sa s ňou robí. Keď napokon otvorila oči, vidí pred sebou krásneho mládenca.

„Nič sa neboj, moja milá! Vyslobodila si ma!“

Z akej knihy pochádza tento úryvok? Kto je jej autorom? Ak viete odpoveď, napíš ju na objednávku a čakaj, či vyhráš sladkosť!

Ten týždeň, keď sme boli v Bratislave, bolo v škole príjemne. Žiaci si robili úlohy a dobre sa s nimi pracovalo. V sobotu som zašiel do Jankovej drevárne, pozrieť sa, ako žijú moji malí priatelia.

Privítal ma Snovík, hlavný radca, rečník a kronikár kráľovnej Likodrévie. Dnes vyzeral úplne ináč ako naposledy. Jeho bruško bolo guľatejšie, nebol tak chlpatý, na chrbte mal zvláštnu pokrývku so zvláštnym znakom. Bol ku mne veľmi zdvorilý a spokojne kýval zadnými nožičkami. Požiadala som ho, či ma môže zaviesť za Klátikom. Ten už neležal u kráľovnej, ale v ošetrovni. Rýchlo sa zotavoval, dokonca až natoľko, že pri príchode som sa stal svedkom Klátikovej zúrivosti. Oboril sa na Papajíka, ktorý mu doniesol jesť. Nechápano som hľadel na celý výjav, keď Papajík smutne odkráčal. Ale Snovík si trel rúčky a začal mi rozprávať o Papajíkovi Smažkovi, úplne prvom Papajíkovi, ktorý sa stal kráľovským kuchárom.

Kto jedlo uvarí, ten ho nesmie jesť

„Nie a nie a nie! Papajík v kráľovskej kuchyni? To ste sa, milý Smažko, zbláznili! To sa nestane!“ Div nepraskol Klátik od prekvapenia a hnevu. Slúžil vtedy len druhý slnkozmen u kráľovnej Likodrévie a takú nehoráznosť ešte nepočul. Papajík sa predsa nemôže stať kráľovským kuchárom. Papajíci sú síce vznešený rod, ale v potravinovom reťazci tohto kráľovstva jeden Papajík zje za desať Potmešilkov. A to by kráľovská kuchyňa utrpela.

„Ale, drahý Klátik, časy sa menia,“ prehovorila zo svojho trónu kráľovná Likodrévia, „a vy milý Smažko, viem, že ste skvelý kuchár, hoci len pre svoje bruško, ale dám vám šancu. Vyskúšam si vás v troch skúškach. Zajtra varíte kašu pre šesťdesiat malých Miníkov, kráľovských pážat. A môj verný Klátik vám pri tom pomôže! Ale pamätajte na pravidlo kráľovskej kuchyne. Kto jedlo uvarí, ten ho nesmie zjesť!“ Smažko vtedy celou váhou vyskočil najvyššie ako vládla Klátik prvýkrát zašomral nad priáním kráľovnej.

***

Celým zámkom sa šírla krásna vôňa kaše a Smažkovi škváľalo v bruchu. Klátikovi, ktorý sedel hneď vedľa kuchárskej pece, sa od toho všetkého zatvárali oči. Ale nesmel zatvoriť oči, lebo by mu mohlo uniknúť, ako ten drzý Papajík vyjedá z veľkého hrnca...

... Prebral ho úder do hlavy - to ho udrela podlaha. Avšak z tej rany sa zrútili všetky hrnce, zhadzovali všetko naokolo. A nakoniec prevrátili vystrašeného Smažka do hrnca s kašou.

„Čo som to urobil?“ skríkol Klátik a bežal Smažkovi na pomoc. Ale ako mu pomôcť z tak veľkého kotla. Ale to už Smažko jedol veľkými hltmi kašu, aby sa neupísal. A tak z kaše ostalo len na dne. Klátik by to mal povedať kráľovnej, ale bola to jeho vina, tak sa len díval na Smažka. Ten sa usmial, vyškrabal sa z kotla a bežal z kuchyne. Za hodinu priviezol veľký vozík výživných korení. A Miníkovia sa len tak oblizovali.

Za mesiac Miníkov nik nespoznal. Tak narástli. A preto dostal druhú úlohu od kráľovnej. Nakrímiť pozvaných hostí javorovými syrčekmi. Čo sa ale nestalo!

Práve v ten deň prešla cez hrady myš a podľahla rovno do kuchyne. Papajík Smažko sa jej hrdinsky postavil a pomocou kúziel ju odstránil niekam veľmi ďaleko. Sadol si úplne vyčerpaný nad misu syrčekov a jedol a jedol... A zákon je zákon. Kto jedlo uvarí, nesmie ho zjesť.

Smažko dostal najťažší trest. Bol zavretý do obrovského zemiaka. To sa za neho prihovorili Miníkovia, lebo vedeli, že to nie je trest pre Papajíkov. Smažko totiž celý zemiak zjedol a pribratý stál na druhý deň pred kráľovnou. A tá, pretože zachránil kuchyňu od myši, mu dovolila vykonať tretiu skúšku. Pripraviť vyhlásenú delikatesu – smažené likozúry.

Smažko stál oproti trónu, kráľovná chválila jeho umenie a hádzala si likozúrtov do úst. Vtedy sa však niečo na tanieri pohlo a Smažko vedel, že je zle. Rozbehol sa k trónu s pohľadom upreným na tanier. Ale zabudol na Klátika. Ten po ňom skočil a zrazil ho na zem.

Kráľovná si hodila ešte jedno sústo do úst a chcela zasiahnuť. Ale začala sa dusiť. To sa už Smažko vyľakanému Klátikovi vytrhol a vrhol sa na kráľovnú, vlastne na jej ústa a vytrhol jej z úst ešte sa hýbajúceho likozúrtu. Hmyzí teroristi sú nebezpeční...

Tak sa stal Smažko kráľovským kuchárom, dostal Rad Odtrhnutia od úst a občas sa pri ňom zašomralo oko pri zákone Kto jedlo uvarí, nesmie ho zjesť. Ale Klátik Smažka nikdy neuznal.

4002 NAF <0730-0